

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rhetorica divina

Guilelmus <Arvernus>

[Freiburg im Breisgau], nicht nach 1491

[Capitula XI (Obiectio contra predicta) - XX]

[urn:nbn:de:bsz:31-311723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-311723)

tenti. nihil mandato beneplaciti tui se opposuit: et contradixit. nihil ibi quicquam difficultatis adhibuit. Et ipsa etiam celum et terra: si quod difficultatis et resistentie opponere potuissent creationi et formationi sue: nullatenus hec fecissent. quoniam potius siquid iuuaminis ad hoc adhibere potuissent: toto gaudio et auditate illud ad se adhibuissent. Non habes igitur o pulcher rima: o semper omnino laudanda dei iusticia: propter quod te vel mihi opponas: vel mihi aliquid tenus aduersaris siue in vindictam de me sumendam siue in gloria creatoris intendens. An non ego et propugnator tuus sum in prelio isto et aduocat in iudicio isto. Quid enim aliud interdevel quodro. nisi ut totum me recuperes: totumque possideas. Non enim pugno versus: nisi contra capita les inimicos tuos: vicis iniusticias meas: et non potest non esse tuum. adiuua igitur propugnatorum tuum: et ad uocatum in bello tuo iustissimo atque iudicio. Alioquin non solum mihi: sed etiam tibi ipsi deesse merito reputandus es. Quorum amplius unum uerbum tibi domine misericordie: et dicam. quia oportet te misereri mihi: salua pro omnia iusticia tua. similiter et iuste agere mecum salua pro omnia misericordia tua. Non enim est possibile ut alterum istorum permittat bonitas tua. uidelicet uel ledi iusticiam tuam: uel ledi misericordiam tuam. Ultraque enim bonitas est: neque enim contraria sunt ulli modorum. nec altera alteri ullatenus aduersatur. imo si phas est dicere: mutuo se pro omnia adiuuant. Absit enim ut sic uindicta iusticia expetat: ut misericordiam omnino euacuet. Absit similiter ut misericordia tua sic ignoscere intendat: ut iusticiam tuam proorsus excludat. Tu igitur plargus miserator es: et nihilominus in miserando seruas iusticiam. Et si militer seuerus uindictator: in uindicanando tamen uilem per omnia seruas misericordiam. Quia igitur si me per penitentiam iustificas: et salua est pro omnia iusticia tua: et salua per omnia misericordia tua. Confidenter dico: quod necesse habes / non necessitate coactionis: sed supabundantia liberrime bonitatis tue: iustificare. In omni enim uere et perfecte penitente salua est pro omnia iusticia tua: dum nihil in eo impunitum relinquitur. Omnis enim uere ac perfecte penitens pro omnibus commissis et omissis seipsum punit pro omnibus: namque dolet et erubescit: et sibi ipsi irascitur: et sicut tuipse ad nudum conspicis: etiam cogitationes malas: in seipso punire non negligit. Quis enim uere penitens est qui non dolet at pro eo: quod quicquam quod tibi displiceret cogi-

tauit. Et intendo domine misericordie quod saltem in uniuersali pro omnibus quibus te offendit: debet saltem dolere uniuersaliter: qui nullatenus ex offensis tuis excipit uel preterit. De singulis enim singulariter dolere uel penitere: interdum forsitan non est possibile alicui: sicut neque singulariter recolere aut memoriter tenere. Delicta enim quis intelligit.

Excusatio penitentis quod non debet tamen puniri quantum meruit. La. X

Quod si dixerit **Z**
 quis. quia quemadmodum in singularibus commissis et omissis singulariter peccat: quicquam peccat. sic et singulariter emendare singula: et pro singulis satisfacere singulariter debet. Rursum de hominibus homini: quia hoc non solum iusticie tue non est. sed etiam ne humane. Quorumque namque latrocinia que commiserit: non tot ei suspendia uel mortes alie irrogantur quam potius hec uno suspedio humana iusticia reputat: in eo omnia uindicta: et hoc quantum ad ipsam humanam iusticiam pertinet. que post unam mortem corporis: non habet amplius quid faciat in peccantem. Aliter autem se habet in uerissima pro omniaque semper laudanda iusticia tua: que una morte ueteris hominis: omnia uitia et peccata in anima humana mortificat et extinguit. unumque in infusione iusticie seu gratie tue: omnes fordes spirituales emundat et abluit. quemadmodum in infusione fortissime medicine: omnem infirmitatem curas: et quemadmodum unica infusione thyrice uirtuosissime: uenena omnium peccatorum et uitiolorum exterminas proorsus et difugas.

Obiectio contra predicta. La. XI

Quod si dixeris **A**
 domine misericordie: quia non quantum iusticia requirit seipsum punit: etiam penitens quantumcumque uere ac perfecte. quam pene eterne siue gehennales debent unicumque peccati mortaliter. Pene uero penitentes quantumcumque sint: nulle sunt compatione illarum. qua propter nullum ex uere et perfecte penitentibus: punit se tantis penis penitenter: quantum dignum est de dei iudicio et iusticia. Rursum tibi in hoc domine misericordie: quod iusticia tua non requirit hec a peccatoribus: uicem tantis ac talibus penis seipos puniant. Infernales namque pene: quos tenent non emendant aut corrigunt. Non est enim in inferno qui confiteatur tibi.

IX **Capitulum**

Amplius pene ille nō sunt cōtrarie vitij et peccatis: cum ea nec exterminēt nec minuāt: nec eis vllatenus aduersent̄ seu repugnēt eis: dem: qñ potius pperuo consortio coherēt eis: dem. **A**mplius pene hōi nihil aliud possunt in eis in quibus sunt: nisi q̄ eos torquēt et excruciant. **H**oc aut̄ bonitati tue nunq̄ per se placet dñe miscōie. **N**ō em̄ delectaris in p̄ditione viuentiū. **D**iabolice nāq̄ malignitatis est illud pprium: amare penas et tormēta hōim. **S**cio nāq̄ te docente: quia pene malorum tā angelorū q̄ hōim placet tibi: non q̄ pene illorū sunt: sed quia iuste: et ideo bone. **E**t quia a te ipso sunt: **D**iligis igit̄ in hōi pe nis ordinē et pulchritudinē iusticie. **D**iligis in eis et gloriā tuā. **N**ō em̄ parū te glorificat pena malorū iustissima: que eis te actore simul et iudice irrogat. **C**laret etiā inuictissima omni potentia tua: qua punis p̄ncipes tenebrarū: ceterosq̄ reprobos: qui bonitate tua et p̄clara beneficentia tua in iniuriam tuā et cōtumeliā abistunt: tuisipsis bñficijs contra te se superbiam eleuātes: dñi p̄ eam subijciunt et artant supplicijs: adeo importētes effecti: vt nihil vltterius possunt nisi dolere: q̄ in rebus pessimis exultauerūt: nihil amplius q̄ cōfundi obprobrio sempiterno: et ignominia que finem non habēt: qui tam male gloriabant̄ in seculo isto nihil aliud p̄t̄ q̄ egere: et p̄mi eternalis paupertate artissima: que est omniū bonorum irreleuabilis inopia qua diuicias sp̄iales sapientie vicz et virtutū: vel reiecerūt vel contempserunt: et fallaces corpales seu tempales diuicias inordinatissime eripuerunt v̄l administrauerunt. **D**ico etiam q̄ pene ille eternales perpetuo auertunt a te dñe miscōie. **N**ō em̄ tradunt̄ in illis nisi quos in eternū: peccisti a facie tua: et sine vlla spe miseracionis et liberatiōis dereliquisti. **Q**ua p̄pter a penitentibus iusticia tua penas hōi nō requirit: alioqñ cōtraria esset et miscōie tue: et sibi ipsi. **M**iscōie siq̄ dem: dñi nō soluz miseros pctōres in miserijs vitiorū suorū et pctōrū nō desereret: sed eisdē etiā miserias incompatibiliter adaugeret: redireq̄ eos ad tuā miscōiam p̄hiberet. **S**i vero ipsi aduersarent̄: qñ peccatorū iustificacionez p̄culdubio impediret: constituens eos in eo statu in quo iustificati sumus: redire ad iusticiam nō ē eis possibile vllō modo. **P**enas igitur illas solas iusticia tua req̄rit a pctōribus: que ad illā reducant eosdem: et ab iniusticijs vitiorū et peccatorū illos liberent et emundēt.

Hec aut̄ sunt sole p̄niales. **D**ico igit̄ coraz te dñe misericordie: q̄ ille dolor iusticie tue sufficit in pctōribus: qui eos faciat et querere medicinam misericordie tue: et subijcere se eos cure medicinali tue. **S**iliter et iste timor iusticie tue sufficit in eisdem peccatoribus: q̄ eos faciat fugere ad misericordiam tuam que sola est refugium vnicū miserorum. **S**ic et erubescencia illa et confusio: que eos faciat abscondere: et turpitudines et feditates vitiorū suorū et peccatorum a facie tua: et ab aspectu sanctorum oculorum tuorum: que faciat eos velare siue opire omnia alia pudenda. **O**pimentū aut̄ istud et velamen vnicū est: ipsa eorundez reuelatio: et hoc nō est nisi sincera confessio illorum: sicut mos est confessionem fieri in ecclesia tua: vbi confessionē hōi non solum sacra: sed etiā sacramentuz mire ac virtuose sanctificationis fecisti. **S**ic dico ex eruditiōe tua et magisterio: quia satis est iusticie tue tāta ira contra vitia sua et peccata in peccatoribus: que eos faciat armari et accingere se ad expugnanda ea: et in mortem exterminii eorum eos accendat: quousq̄ viuere de cetero patiant̄. **E**t hec vitij p̄posito et voluntate **E**t est p̄pria intentio sancte ire istius: vt in vindictam tuā et suam: hoc faciant. **I**n vindictaz quidē tuarū iniuriarū: et cōtumeliarū tuarū q̄s in seipsis tibi dño deo irrogauerant. **I**n suam vero vindictam: hoc est p̄prie mortis vltionem: quā p̄ vitia sua et peccata sibi ipsi intulerunt. **S**ic dñe misericordie dico de indignatione: quia suff. cit̄ tue iusticie vt tanta sit in peccatoribus: que eos eousq̄ erigat et eleuat: vt eis de cetero subesse vel seruire dedignetur. **E**aq̄ a seipsis tāq̄ vilissima excutere oīnosq̄ conculcare: despiceret̄ illa p̄ponat. **S**ic dico et de odio: quia sufficit iusticie tue vt impacabiliter p̄ponant peccatores p̄liari ac decertare contra vitia et peccata: vt neq̄ fed^o nec amicitiam de cetero cum eis habere proponant: neq̄ fines suos intrare aut inter fines suos illa habitare vllō pacto pmittant: sed tā q̄ gladio et igne illa profugare atq̄ exterminare: vbiq̄q̄ et vndeq̄q̄ poterint: studiose ac viriliter intendāt. **D**e abominatione quoq̄ quid aliud mihi dicendum est coram te: nisi quia iusticie satis est: vt in peccatoribus tāta sit vitiorum et peccatorum suorum abominatio: vt nauseam eis prouocet et vomitum eorum. **A**bominatio nāq̄ vsualiter dicit̄: quasi nauseam vel vomitum aspiciētibus: aut alit̄

illud sentientibus faciat. Et intendo vomitum spirituale: qui est sincera et integra confessio peccatorum: qua tanquam humores noxii et fetulentie seu spurcitie intolerabiles ore per confessionem eiciuntur seu vomunt. De alijs autem hominum affectibus ad penitentiam iustificationem pertinentibus. mitto te ad tractatum de penitentia inquit qui legis hoc. qui tractatus est per librum de sacramentis.

Deo placeant opera penitentie. La. XII

Hinc autem re-

Nuertar ad loquendum iuxta quod in ceperam domino deo nostro quod est de misericordia et repetam: quoniam acerbitas et vehementia passionum in penis penitentibus dominice deo merito tibi placet. ex eisdem causis quibus et in penis infernalibus. Multa autem habent alia bona videlicet illa magnifica opera tua quod predicti: videlicet resuscitatione a morte spiritu alii reformationem a deformitate monstrificam. quia vitia et peccata deturpant aias humanas. Deinde victoriam mirificam et triumphum nobilissimum: qua potestates infernales vincunt et diffugant a peccatoribus. Ereptioque prede de faucibus et dentibus leonum infernalium. Mirificentia quoque reedificationis templi dei in manibus peccatorum: cuius speciositas atque structura ex lapidibus preciosis seu gemis donorum virtutum et gratiarum: verbis humanis explicari non potest. Habent et repetitionem imaginis et similitudinis tue in animabus humanis: cuius pulchritudinem cogitatus humanus non attingit. Habent et resuscitationem possessionis tue: qua et tu recuperans peccatores et ipsi te. qua largitate magnificentie tue que potest esse preclarior: dum et veniam in mentem tormentorum: et dona inestimabilia virtutum et gratiarum: et ius in hereditate celesti que est eterna felicitas: et te ipsum redonas penitentibus.

Dne misericordie que admirari sufficiat. vel etiam cogitare studeat aut valeat illud celeste et spirituale conuiuium: quod instauras in vniuersumque peccatoris penitentia conuersione. in quo armis exercitus pulcherrimarum sublimiumque militiarum tuarum: non solum splendidissime sed etiam beatissime conuiuant. gaudioque incogitabili iucundant atque reficiunt. sicut tu ipse ore tuo sacratissimo in euangelio veritatis tue dixisti quia gaudium est angelis dei super vno peccatore penitentiam agente. Dne misericordie illud est

indubitater nuptiale ac triumphale conuiuium

Nuptiale quia anima peccatricem que cum diabolo meretricata fuerat. virginitati spirituali restituitur et reformatur. Et cum nuptiali benedictione et sanctificatione denuo recuperatur. propter quod dixi festiuium conuiuium illud nuptiale. Triumphale vero propter victoriam gloriosam et triumphum nobilem antedictum. Quare manifestum est ex omnibus istis. penas penitentiales esse incomparabiliter meliores: et incomparabiliter magis tibi placitas et acceptas: quam infernales sive gehennales. sed et maioris esse veriorisque iusticie: quam illas. cum iste iustificent penitentes. ille vere iniusticias nec tollant nec minuunt: nec villo modo leuant. Tertium enim est eas aias que hinc ad infernalium supplicia transeunt: supplicium illis nullatenus meliorari. Alioquin processu temporis in inferno et innocentes et bone fierent si supplicia illa iniusticias vitiorum et peccatorum minuerent. Nemo autem ad modicum intelligens ignorat: vera iusticiam veris iniusticijs adeo contrariam esse. ac repugnantem: ut cum illis in eodem subiecto nullatenus esse possit. Confidenter igitur peto a te domine misericordie quod dignum et iustum est: videlicet ut pene penitentiales plus tibi placeant in me quam infernales. He enim et totum tollent quod tibi displicet in me. et me tibi faciant placitum et acceptum. He placabunt iustam iram tuam: qua se iustissime irasceris peccatoribus penitere non curantibus. et satisficient iusticie: et restituent tibi ius tuum integre et plene. Ius autem illud ego ipse sum et omne seruitium. omniumque seruitus quibus dominationi tue seruire debeo. In inferno vero tu scis: quia nemo tibi fuit.

Dicam et amplius domine misericordie si tam auida est iusticia tua. penarum mearum: quid igitur faciet mihi misericordia tua? Numquid eque potens est et larga atque propensa ad miserendum: ut iusticia tua seruens ad puniendum? Et hoc est dicere ad tollendam vel ad leuandam miseriam: ut illa vicium iusticia ad ipsam infligendam vel ad augendam. aut sufficiat misericordie tue in eis que conantur ad te. quibus quantum das et adiuuas reuerti cupiunt et enituntur ad te: preter meritum penarum eiusdem remittere. et tamen de penis eis reseruare: ne perpetuo incogitabiliter crucientur. Dne misericordie hoc ipsum facis contumacibus et rebellibus. Ipse quoque iusticiam tuam non timentibus: dulcissimam misericordiam tuam nec querentibus: nec etiam curantibus. An dignum et iustum est ante te: ut non melioris conditionis sint quam quantum tu adiuuas enituntur redire ad te. et place-

Capitulum

re tibi. q̄ illi qui omnino se auerterunt a te. et eos usq̄ contemnant: te vt nec querant nec curet te. Multo magis igit̄ et absq̄ vlla compatiōe p̄pensiozem decet esse. q̄n potius oportet bonitatem tuā in illos q̄ in istos. in quo aut erit p̄pensio: nisi ip̄os ex toto saluos trahas ad te atq̄ recupes.

H Amplius dulcissime miserator: nūquid nō infernus locus damnatiōis ē/ atq̄ p̄ditionis eterne. Manifestū est igit̄ omnibus illis: quos flāmis ceterisq̄ tormētis infernalibus tradis: nihil esse salutis aut liberationis: sicut nec demonibus. Nisi forte q̄s dicat: quia meritorū ac debitorū suppliciorum: alijs plus/ alijs minus detrahāt atq̄ remittāt. Sed hoc q̄s parū est ad imensitatē misericōdie: et q̄s longe distans ab illo. Hoc est etiam dñe. p̄ q̄ nemo vnq̄ inuocauit te: et q̄ nemo vnq̄ a pre larga misericōdia tua petisse credit. Quis em̄ vnq̄ cogitauit orare te: vt p̄rem dānationis eterne eidem remitteres: et dimidiā ei salutem dares: vel etiā q̄s cūq̄ salutis. An nō verū dicit ille sanctus et sapiens veritatis tue p̄co Ambrosius: Nephas esse a te qui sūme misericors es: dimidiā sperare veniam. Multo fortius et dimidiā petere gloriā. Quod etiā inde manifestum ē: quia omnes quicūq̄ ab initio mundi misericōdiam tuam exorauerunt: tanq̄ nefariam hmōi petitionē declinauerunt.

Ampli⁹ dñe misericōdie te docente ac reuelante iam nouim⁹: et innumerabiles saluare/ qui saluari oīno nō vōlunt nec curant. Sicut manifestum est de puulis quos sacro v̄ viuifico fonte baptismatis regeneras. Nōnullos etiam incredulos et rebelles in ipsa rebellionē et incredulitate visitas et suscitās de tanto p̄fundo mortis et tenebrarum. Sicut ip̄m sanctissimū aplm tuū paulum: qui totis studijs et viribus pugnavit contra te: tantaq̄ malignitate p̄sequēbāt te: sicut tu ore tuo sacratissimo ad eū locutus es dicens. O saule saule quid me persequeris. Q̄to igit̄ maiori largitate dignū ē ac decētissimum misericōdiam tuā in eos effundi qui pacez tuam qui veniā qui gratiam tuā vt p̄nt et tu adiuuas atq̄ das a te obtinere nitunt̄. Non dico dñe misericōdie quia meritis eorū debeātur veniā et gratia tua de suorū iusticia v̄ iure meritoz. Sed dico hoc decere imēsitatē misericōdie tue: vt te inuocantes qualiter possunt et a p̄ueniente eos gratia tua recipiūt. non cōfundant̄. sicut docuisti eos p̄ p̄phētā tuā loquētem ad te dicitē. Nō cōfundar qm̄ inuocaui te. Et per aliū dixisti. q̄s inuocauit dñm et de

sperit eū. Cōfundant̄ aut̄ p̄culubio qui q̄s petūt non obtinēt: et despiciūtur. quorū p̄ces nō audiunt̄/ dñe misericōdie. Nisi f̄mōes quos loquor corā te: nō ex me vel mei sunt: sed ex te et tui sunt. si non placent tibi/ quia mei sunt: s̄ dono tuo placere tibi debēt. quia et dona tua et tui sunt. Quō em̄ f̄mōes hmōi loq̄rer: nisi tu ponēs in ore meo: nisi tu dares eos/ et digito tuo id ē sp̄scō scriberes eos ī corde meo. p̄pter hoc igit̄ debent tibi esse placiti et accepti. q̄ vt dixi tui sunt. ex dono tuo sunt. Neq̄ em̄ mercuri⁹ ille: qui nō tā falsissime q̄ etiā impiissime deus eloquentie apud p̄ditissimos et deceptissimos homines/ et dictus et habit⁹ est om̄i artificio rethorico hos sermones cogitare potuisset. Dico confidenter dñe misericōdie. q̄ sicut dignū et iustū est: nec vacuā nec ociosam esse iusticiā tuā. q̄n potius necesse est vt exeat in largissimas ac p̄fundissimas miserationes: p̄sertim in eos quos p̄uenit ipsa tā magnis tāq̄ salutaribus donis: vt iam cupiant et vt possunt querant. Neq̄ em̄ vt p̄dixi possibile est: sic dimidiare miserationes tuas: aut immicari in eos potissimum qui nō p̄tes miserationum querūt aut petunt a te: sed plenā p̄fectāq̄ veniā et gratiā tuā: vt sepe dixi q̄tū das et adiuuas a te petūt. Illud aut̄ denegare nullus p̄t: vnā (salte salua iusticia tua p̄ oīa saluoq̄ iure tuo in om̄ibus) vt p̄stes p̄fectam plenamq̄ gratiā et veniā. que sunt in vita ista miserationis tue plenitudo. Et quidem in domibus religiosis te actore constitutū et ordiatum vt qui inde abierunt vel exeunt recipiantur. vel salte vsq̄ ad te salua tñ ordinis disciplina. Quia igit̄ misericōdie tue nec numerus nec mensura cū ab ordine sanctissimo tuo: et regula sanctissima christianitatis totiens aberrauerim: et exiuerim p̄t denegari mihi: q̄t ad illā reuersus recipiar: saluo tñ ordinis christiana disciplina. Hoc aut̄ est nisi p̄nā tua q̄ ī ecclia tua et iniungi et agi cōsuevit. Ampli⁹ q̄ nō deseruisti me deum et aberrantē: quō non assumes reuertentē atq̄ correptū. Non deseruisti inq̄ quē nec reuocare cessasti. nec ad huc cessas. Unde em̄ mihi sunt desideria ista quibus te reconciliari desidero: q̄bus ad pacē et gratiā redire cupio. Unde iste accusatiōes quibus contra memetip̄m p̄pter iniusticias meas litigo/ nisi a te/ qui donis istis tanq̄ b̄dictionibus dulcedinis tue p̄uenis me. nec in aliquo lesa est iusticia tua: per hāc tam piā tāq̄ indebitā p̄uentionē misericōdie tue. Q̄m er:

go fortius nō ledeť: nisi ista dona mibi cōple-
ueris atq; p̄feceris. **M**agis em̄ indignus erā
ista p̄uentioe miscōdie tue: ante q̄ ea me p̄ue-
nires. nūc si insit p̄uentio p̄fectione iustifica-
tionis et sanctificatiōis tue. **E**t longe minus
indignus nūc sum: vt ista tua dona mibi com-
pleas atq; p̄ficias: q̄s eras donis istis an̄q; illis
me p̄uenires. aliquatenus em̄ me p̄parāt ad
iustificationis et gratie tue plenitudinē. neq;
dubitādū ē vllō modozū quin multo longius
sint a miscōdia tua qui eā nec querāt nec curāt
q̄s qui eā cupiunt atq; desiderāt licet exiliter
minus q̄s deberēt hoc faciāt. **A**mplius que-
sūt opa magnificēcie miscōdie tue. pp̄rie ac p̄cla-
ra. **T**ertū est mibi dñe quia lenire miseriam.
tollere eā. ignoscere. liberare. saluare et p̄ue-
nire. etiam nō valentis venire ad te. in be-
nedictionib; dulcedinis tue q̄bus aliq̄tenus
cognoscāt te. et beneficia tua q̄ receperūt a te.
deinde mala sua que reddiderūt beneficēcie
tue. et mala in quib; sunt. atq; ea q̄ meruerūt:
et a quibus non est ei. refugius. vel liberatio
sue saluatio nisi per penitentiā tuam. **E**t cuz
his p̄donas eis etiā vt displiceāt sibi metipsis
in omnibus. semp; displicent tibi. cupiātq;
desiderant et enitantur licet infirmiter exire
de malis suis et redire ad te qui es sal; et vita
eor;. **S**ic dico et de timore tuo qui est et initiū
sapientie et expellit pct̄m. qm̄ qui sine timore
ē: nō potest iustificari. qm̄ de p̄claris et pp̄rijs
operibus miscōdie et p̄sertim in peccatorib; q̄
illos p̄uenis: et fugere facis q̄si a facie colubri
pct̄i. fugere in q̄s ad te: qui sic fugientes beni-
gnissime semp; suscipis. et etiam cū gaudio et
congratulatione iucundissima et applausu. **S**i
ergo nō obsistit iusticia tua: qm̄ ista operetur
miscōdia tua in pct̄oribus: non obsistit eo in q̄s
tempore q̄ vt ita dicatur fortior ē et magis ar-
mata contra peccatores. **P**ro minus igitur
obsistet postq; arma sua fortiora: et allegatio-
nes suas validiores p̄tra eos amiserit. **A**rma
siq; dē fortissima iusticie tue: et allegatiōes va-
lidissime. contra peccatores sunt. / supbia eo-
rum. contumacia. duritia. iniuria salutis eo-
rum. et impugnatō ipsius gratie: qualis erat
in paulo apostolo cum christum dominū per-
sequebatur. **Q**ualis est et in illis qui etiā ver-
bum dei repellunt a se. et auertunt aures su-
as ne legem tuam audiant: p̄pter quod eoz;
oratio execrabilis est coram te. **A**rma ista om-
nia amisit. / iā iusticia cōtra me. **N**ihil em̄ hor;
est in me. imo te actore et datore contraria.

q̄bus si phas est dicere fortior est effecta. et tā
q̄ armata misericordia tua: ad pugnandum
pro me. et ad resistendū ire tue cui; sola opi-
tulatione illi resistitur. sicut dixit sapientissi-
mus et sanctissimus et a te ipso in hoc edoct;
Gregorius dicens. **I**re dei tunc resistitur. cū
ipse qui irascitur opitulatur. te ergo per istaz;
p̄uentionē misericordie tue sic opitulante
mibi. ire tue a deo fortiter resisto: vt supabū-
dantia miscōdie tue vel auferre vel minuere
vt retardare. de cetero mibi nō debeat. **A**m-
plius quis laudat aut superabūdare dicat mi-
sericordiam tuam in eos: quos eterne mortis
et damnationis supplicijs perpetuo deputas.
Amplius propheta a te solo edoctus: et ec-
clesia tua tota magisterio tuo solo instituta et
erudita: a te petit incessanter. auerte iram tu-
am ab eis. tu solus es huius potestatis. **N**on
est igitur ab eis hoc requirendum: rerum em̄
natura impossibilia nulla est obligatio: ap̄d
eos quibus impossibiles sunt. **A**bunda igitur
tu ipse misericordia eousq; quo auertis
iram tuam: sicut te docente et dictante dixit
propheta tuus **D**avid dicens. **E**t abundauit
vt auerteret iram suam. **A**bundauit vtq;
misericordia qua prouidit toti generi huma-
no: sacrificium irrecuperabilis placationis:
ipsum videlicet deum ac dominum nostrum
iesum christum: qui est propitiatio pro totius
mūdi pct̄is sufficiens. **S**ic et abūdantia in me eo-
usq; ē tāta largitate tue miscōdie: vt dares cor-
p̄ritū mibi: qd̄ nunq; despiciet et sp̄m̄ p̄tribulātē
q̄ ē tibi sacrificium sufficientis / et gratissime
placationis. **A**bundauit itaq; misericordia
pater misericordiarum: dum ipse sibi prouidit
charissimum ac benedictum vnigenitum su-
um victimam holocausti. **L**uius obligatiōis
placate mundo placaretur. abundauit et ip-
se vnigenitus eius benedicta misericordia.
qui de se ipso hoc fecit scilicet victimam holo-
causti. offerens se ipsum tanq; agnum imma-
culatum in odorem suauitatis. in ara crucis
quo sacrificio et placatus est pater misericor-
diarum mundo: et mundus ei reconciliatus ē:
sic apls scripsit illū q̄ nō nouerat pct̄m p̄ nob;
fecerat pct̄m qd̄ ē dicere hostiā p̄ pct̄is. **E**t ite-
rū. de; erat in xp̄o mundū sibi recōciliās. **D**e
vtroq; igit; p̄re miscōdiay. vic; et b̄fido vnī-
genito ei; rectissime itelligo qd̄ ē dcm̄ p̄ pp̄baz;
Abūdauit vt auerteret irā suā. **A**būdare igit;
te dec; mīa sup iusticiā: qz mīa tua sup exaltet
iudiciū. an dec; p̄ largā bonitatē tuā vt ira tua

Capitulum

supabundet misericordie tue: si enim hoc est ira tua
contineres misericordias tuas. **A**mplius nonne
omnipotentia tua peccando maxime et miseran-
do manifestas? Quid autem est manifestatio om-
nipotentie et bonitatis tue: nisi glorificatio tua:
maxime igitur glorificaris peccando et miserando.
Hoc autem te decet maxime misereri et parcere.
Maxime autem digni sunt quibus peccatis et mise-
rearis scilicet qui propter te sibi nec peccant nec mise-
rentur: sed potius se uere seipsum iudicant. Il-
lis ergo nullo modo deneganda est misericor-
dia tua: homini homines quid aliud agunt dum in
semetipsum iusticiam penitentem exercent: nisi quod
iusticie sue agunt: et executores eisdem se-
gerunt: tanquam quidam tortores et satellites tui.
Si igitur cum illis pacem non habet iusticia: qui
ministri eiusdem sunt ociosissimi atque fidelissi-
mi: sed in illos condemnationem et mortem intedit
iusticia tua: quis sibi sperare potest pacem ab
illa. **A**mplius bellum quod contra iniusticias me-
as suscepi: bellum commune est mihi et iusticie tue
et bellum utriusque iustissimum. Impossibile igitur est
ut iusticia tua contra me sit in bello isto. Alio-
quin cum inimicis meis erit: et hoc in bello iniu-
stissimo. Bello enim iusto nunquam pugnat iniusti-
cia. Iustissimum siquidem bellum meum contra
iniusticias meas. Ipsarum vero contra me: non
potest esse bellum nisi iniustum. Quoadmodum
bellum spiritus aduersus carnem: ipsum iustis-
simum esse necesse est. Bellum vero carnis ad-
uersus spiritum: nunquam possibile est esse nisi iniustis-
simum. Manifestum autem est bellum illud contra
iniusticias meas: bellum esse spiritus aduersus
carnem: et aduersus omnes alias iniusticias:
quia iustissimum esse illud necesse est. Et pro-
pter hoc iusticie bellum non potes ergo oppo-
nere te. **O** detur iusticia mihi in hoc bello: alio-
quin stares pro iniusticijs meis: et contra te: quod
manifestum est esse non posse.

Qui faciat homo quod in se est licet modicum possit. La. XIII

Quod si dixeris
mihi: quia infirmus pugnas pro me/
et inualide sum allegas pro me. **R**pondeo
tibi in hoc: quia non est mirum si infirmus infirmi-
ter seruias tibi: nec si inualidus allego pro te in-
ualide. Ab infirmo autem seruiente quis: ingra-
tum habeat vel molestum infirmum seruitium.
Similiter et se habet de filio egrotante: quod pa-
tri non est minus gratum infirmantis filij seruiti-

um: et interdum magis gratum: quanto ipsi filio propter
infirmam magis onerosum et laboriosum
presertim cum dixerit. **A**mbrosius: veritatis tue doctor
et pro: quia deus non respicit vel attendit quantum
sed ex quanto: quid mirum si modicum est quod impendit
tibi: ex tam modico quod adhuc habeo: gra-
tum igitur tibi esse illud modicum infirmum et inua-
lidum debet quod ex eo modico me infirmo et in-
ualido tibi impendo: presertim cum pro qualita-
te vel quantitate donorum: reddenda sunt fuit
pro eis: et merito proportionalia sunt dona
et seruicia que pro eis debentur. **Q**uis enim ex mo-
dico feudo: magnam velit habere seruicium. **N**on
debes igitur ex istis modicis que adhuc sola ha-
beo: a me exigere magna: quia propter contentam
debes esse ex modicis istis: que ex modicis do-
nis tibi offero vel impendo. **M**odicum enim lu-
men adhuc in me salutaris scientie: modicum
mor dei: modicus amor: modicus morborum
et vulnerum meorum dolor: et ita de alijs donis dei.
Ex modicis autem non est tuum o iusticia: ut
magna requiras a me. **C**ontenta igitur debes
esse de modicis istis. **Q**uod si dixeris mihi: quod
culpa mea est: quod tam modica sunt mihi dona-
ta: et propter hoc modicitas eorum non debet mi-
hi procurare nec excusare ius quo minus magna
debeam. **R**espondeo tibi in hoc: quod si quis debitor
alieni census: ad omnimodam paupertatem ad-
uenerit: ita videlicet ut soluere illum non pos-
set. **N**emo requirit ab eo ut tempore tate paup-
tatis debitum homini soluat: nemine namque requiretur
quod ei impossibile esse scitur: presertim si impossi-
bilis eiusdem voluntaria non sit et placita. **T**u
autem vides quia mihi non placeat ista modici-
tas vel paupertas: que me non sinit tanta ac ta-
lia facere in pre ista que merito essent placita
tibi et accepta. **A**d hoc enim intendo et ut possim
enitor: ut augeat mihi miserator largissimus
deus: dona sua quibus ad ipsum redeat: eius
placeam. **S**i quis etiam in egritudine vel
infirmam licet propria culpa incidit in illa:
Nemo tamen ab eo requirit ut agat fortia: et pre-
ferat dura. **N**emo requirit ab eo actus pugilum
vel agonistarum. **N**on debes igitur exigere a me
tam magna et fortia tempore infirmitatis: quanto
merito et iure posses tempore sanitatis et for-
titudinis. **Q**uod si tanta a me iudicas requirenda
quatorum debitor essem tempore sanitatis.
Non debes igitur impedire vel obistere mi-
hi: quo minus saner vel fortificer. **N**emo enim
qui solutionem creditoris querit: et habere
vult: impedit debitorem suum quo minus soluendo

soluendo efficiat. nisi forte qui magis vult pe-
nam debitoris q̄ solutionē debitorū suorum.
Hoc autē est malignitas diabolica que procul-
dubio nō vult peccatores diuites fieri: ne solu-
uant debita peccatorū suorum: quorum solutio
pnialis satisfactio vel emendatio est. **E**t simi-
liter nequitia hec est in quibusdam taberna-
rijs vel potius cauponibus: qui malunt p̄ ma-
lignitate voluntatis sue verberare ribaldos:
q̄ solui sibi cōportū suum. **N**ō debes igit̄ mihi
obstiterē quo minus diues efficiar: ad soluen-
da debita in quibus teneor tibi. **H**ec autē sunt
pniales emende. **I**sta tñ obstitentia in p̄iudici-
um tuū est & detrimentū. **A**mplius p̄ hāc
viam impedis/ ne ego iustus efficiar. **I**ustus
autē est solus ille q̄ plena possidet iusticia. **I**m-
pedis ergo te ipsum p̄ hanc viā: & obstitis
quo minus tu me ipsa recupes atq̄ possides:
Et quod videt̄ deterius tueris & conseruas
inimicos tuos capitales: in possessione iuris
tui/ qd̄ ego ipse sum. **A**mplius r̄nde mihi ob-
secro opulcherrima dei iusticia: aut placet̄ tibi
sole pene infernales & p̄petue: aut placet̄ tibi
alie. **S**i si ille sole placet̄ tibi: non placet̄
igit̄ tibi de pct̄oribus nisi mors ipsorū p̄petua
atq̄ damnatio. **H**oc autē est in quo euident̄ cō-
cordes cum demonibus. **H**oc em̄ ipi semp̄ su-
per oīa volunt de pct̄oribus. **P**reterea placi-
tum illud non est bonitatis: sed malignitatis.
Tu autē bonitas verissima & purissima es. **S**i
vero alie pene placet̄ tibi cuius nulle alie sint:
nisi que faciunt ad emendationē & correctio-
nem peccatorum. **I**llis em̄ satisfit̄ de vindicta
gloriosa/ de exterminio & expugnatione inimi-
corū tuorū/ quos maxime odisti/ vicz iniusti-
ciarū que sunt vitia & pct̄a. **E**isdē etiaz satisfit̄
tibi de iure tuo: q̄ tibi p̄ illas plene & meliora-
tūa restituit̄: vel saltem ad restituendū p̄pa-
ratur: dum ad expulsionē iniustorū detentorū
peas litigat̄ pariter & pugnat̄. **A**bsit ergo a te
vt opprimas me opus tuū & consiliū impiorū
adiuues. **P**lacet̄ igit̄ nō in merito pene peni-
tētiales quas & ego mihi p̄pter te amore tuo
irrogo: & ad hoc vt possim intendo vt tante &
tales sint p̄ quas de vindicta tibi p̄ tuo b̄pla-
cito satisfiat̄. **S**ola ergo peccata mea cū ipsis
demonibus obstitent/ mihiq̄ aduersant̄: & q̄-
niam excōicata sunt atq̄ a cōione creatoris &
omniū sanctorū anathematizata: hoc ē sepa-
ra. **P**ropter hoc ego enitor cuitare ea/ & fuge-
re ab eis. **Q**uāto igit̄ forū tua sanctissima sp̄-
s̄ b̄ndicenda iusticia nō cōicas eis: qui omni-

um penarū atq̄ tormentorū instrumētis im-
pugnās ea. **E**t de templo sancto tuo tanq̄ ex
cōicata eijcere nō cessas. **I**n hoc em̄ d̄iationi
tue omnia tormentorū & penarū genera deser-
uiunt. **E**t nihil timore tuo nihil etiā punitōe
illa vel debilitant vel cōpescūt vel prozūsus ex-
pellunt. **E**t hec attendens d̄ne misericōdie/ me-
morabor iusticie tue solius. **I**n his quedictu-
rus sum in p̄sentia coram te: & allegabo iustici-
am tuam solam p̄ me: qui p̄p̄iam meā iustici-
am & debitā conspicias nō habere. **D**icam ḡ q̄
ius tuū in om̄ibus & p̄ om̄ia ego sum: & hoc iu-
re & debito creationis tue. **C**reasti me d̄ne ie-
su chris̄te/ deus meus/ vnus ver⁹ ac sol⁹. **I**us-
tium ego sum hereditarium: te em̄ constitu-
it̄ deus pater heredē vniuersorū/ p̄ quē fecit̄
& secula. **S**icut tuispe p̄ os apl̄i tui testificat⁹
es in ep̄la eiusdem ad heb̄. **T**uus sum iure
amicit̄ie & amoris ei⁹ qui te diligit deus pater.
Per hanc em̄ tantā tāq̄ sincerā & p̄fectā ami-
citiā: necesse sunt om̄ia que patris sunt tua
esse. **O**mniū em̄ amicosū vere p̄fecteq̄ amā-
tium/ necesse est esse cōmunia. **T**uus etiam
sum iure & titulo emptionis: sicut p̄ eundem
Apl̄m testificatus es dicentem. **E**mpti estis
p̄cio magno. **E**t iterū. **Q**ui dedit seipm̄ redē-
ptionē p̄ nobis p̄ eundem. **T**u⁹ etiā sum iu-
re mercedis & retributiōis/ p̄ magnifico acce-
ptissimoq̄ obsequio: quod deo patri in sacra-
tissima p̄sona tua impendisti/ tibi ab eodē p̄-
misso sicut ipsemet testatus est p̄ Esaiā dicētē
Pro eo q̄ tradidit in mortē animā suam: & cū
impijs deputatus ē: videbit̄ semen longeuū
& forū diuidit̄ spolia. **T**uus etiā sum bello
iustissimo tibi acquisitus: illo vicz p̄lio de quo
ipse testificatus es dicēs ad patrē. **V**el eccle-
sia tua loquēs ad eundē. **O**mbrafasti sup̄ ca-
put meū in die belli. **E**t tibi nāq̄ ecclesie tue
rectissime congruit intellectus f̄monis isti⁹
sup̄ caput tuū/ & etiā sup̄ totū corpus tuū: ob-
umbravit deus pater in die belli: qui fuit dies
victoriosissime passionis: qua potestates ae-
reas debellasti: palam triumphans p̄ncipat⁹
& potestates in te ipso. **H**oc fuit p̄lium magnū
q̄ tu verus michael p̄liatus es/ ibi cū dracone
scz antiquo serpēte: quo bello proiect⁹ ē de ce-
lo eccleie tue. **T**u⁹ etiā sum iure sanctissime
adiudicatiōis: q̄ tibi adiudicat⁹ fuz i iudicio il-
lo: i q̄ tuispe ore tuo sac̄tissimo dixisti. **N**ūc iudi-
cium est mundi: **I**n ipā nāq̄ sacratissima inui-
ctiosissima passione tua/ cām tuā imo meaz
scz & aliorū credentiū allegabas: & orando et

temetipm offerendo pro nobis. ppter qd iudicio sanctissimo dei patris adiudicari fuim⁹ diabolo. Et ideo abiectus est foras de possessione qua nos possidebat. adiudicati sum⁹ tibi. qua ppter intracta possessione nostri per sacramentū regenerationis plene obtinēs possessionem nostri. Ius tuū etiam sum iure donationis: qua donatus dono tibi sum ad ipam petitionē tuam qua dixisti ad patrem orans: nō pro mundo rogo sed pro his qui credituri sunt p verbū eorū in me. De his ego sum per gratiam tuā vn⁹. ego em credo in te. qm fide tendo in te. et puenire enitor vt possim ad te et in te. vtz vt totus sim in te. sicut palme in vite: sicut arbor plantata in terra bñdicta. vt totus viuam ex te. duabus. s. qua radicebus cordis mei radicatus infixus in te: vbi ex toto insugam vitale nutrimentū a te mee: ex quo viuam et tibi fructificem. quod est dicere fructus feram tibi delectabiles et placitos: et qui nō pereant sed maneant. qua ppter qd tuuz est ad te iure et ex debito ptingit: id multiplici iure plenissimeq; / liberare de manib⁹ inimicorum tuorū / saluare atq; defendere et tueri ab eis debes. Si em aliena iura eis quib⁹ auferant iustissime restituis eis quorum iure sunt. qto fortius hoc tibi ipsi debes. Te nāq; plurimi qui iniuriam patiunt confidenter requirunt: vt iusticiam facias eis de inimicis suis iniuste: quicq; iniuste ab eis sunt ablata restituis spoliat. Hoc inq; petunt a te tanq; iuris debitū petentibus. Qto forti⁹ igit h tibi ipsi debes vtz ee tibi in iure tuo ppi⁹. qliter em alijs sperare poterit a te: qd tibi ipsi facere noluerunt.

Deus vult ad eum reuersionem et pnialem satisfactionem. La. XIII

Et si dixeris

Quod si dixeris mihi qz indignissimū me feci dñatōe tua ac seruitute nobilissima / et ipam possessionem quā in custodiendam / quā mihi excolendam: modisq; omnibus meliorandā comiseras: ego dissipauit: et eousq; dterio: aui: vt pene iunlem eam tibi reddiderim. imo qd verissimū ē: noxiā atq; pñitiosam. cū de illa et p illā bellū tibi faciant vel fecerint tibi inimici tui / et mei vsq; mō. Verū vtz dicit dñe de⁹ xitatis. Ego em rñdeo. licet tibi nō possuz respōdere vnū. p mille: nisi dñatōis tue dignatio fuit recupare me. hoc em facto: quecunq;

dissipata sunt a me. in meipō plene restituentur. et integre salua erūt tibi. p bñplacito etiā tuo erit tibi satisfactū et emendatū quicqd cōtra te peccauit. Nō debes igit causare dissipationem bonorū que mihi comisisti. neq; alia q pretendebas aduersum me. Nihil em a me iure poteris petere: nisi plenā restitutionē. et tam satisfactionē. Hec aut duo plene indubitanter tibi fient si pnialem iustificationem mihi pstitueris. Hec em cōtinet indubitatem pnialem cōuersio siue reuersio ad te. Amplius dñe misericōdie iesu chxiste: neminē possibile est venire ad te. et nemini possibile est moueri a te: nisi a te. quicūq; em mouet ad te: necesse est vt hoc ei det a te. Quia igit tibi soli hoc possibile est / a nullo alio debet. Si igit ab aliquo debetur a te solo debet. et ppter hoc a te solo requirendum est. Et si dixeris. quia ipsi peccatores auertunt se a te rumpentes funiculos caritatis quibus a te trahabant. verū vtz dicit quia veritas es. Retentio tñ peccatorū in te et reuocatio eorū ad te nō est possibilis nisi tibi. Et sicut ppiū est illis infirmitas et corruptio atq; malignitas: qbus recedūt a te. Sic incogitabiliter ampli⁹ est tua fortitudo / et benignitas: quibus eos retineas in te et reuoces ad te. Multo igit forti⁹ decet fortitudinē tuam et benignitatem tuā: retentio eorum et reuocatio. q infirmitatē et malignitatem eorū recessio a te. Amplius dñe misericōdie: q moueoz licet exiliter et infirmiter a te: nō moueoz sic nisi a te vtz tractus a te. Vis q vtz me redire ad te. Volo et ego: vt vt veri⁹ loquar vellem. Infirmitū em est velle meum et imperfectū et tanq; iacens. S; tuū velle q vis me venire ad te: est vsq; quāq; forte atq; completū. Voluntati em tue qd resistit. Velle meū dñe misericōdie tale est de redeundo ad te: qle est et velle tuū de reuersione mea ad te. Si igit vis pfectū esse velle meū. in hoc pface et tuū in eodem. Ego nāq; velle meum in pte ista nec pfcere / nec adaugere possum: Tibi aut psto est pfectū / atq; imperiosissimū velle tuum ad te. Igit incipe pfectionē hui⁹. et tūc erit mihi velle pfectū et cōpleta iustificatio. Nec loquar sic de velle tuo dñe de⁹ xitatis: tanq; locū apd te habeat aliqd pfectōis et villo modo. de h em p grām tuā plene edoctus sum a te. Velle nāq; qd in me ē: et qd tu es: nihil possibile est habere defectus vel imperfectōis. Tu aut nosti qualiter dixisti velle: vt pctōz auertat et viuat. Et qualiter dixit Paulus. quia tu vis oēs hō

mines saluos fieri. proculdubio ad modū volentis. hoc est in multis signis et opationibus te habens et nobis exhibens. **D**ñe iesu xpe nōne tu venisti saluos facere pctōres: nonne tu venisti querere et saluū facere quod perierat: Queris igit me: et ego quero te. **T**is igitur inuenire me: et inueniri a me. Occurrere igit debes mihi: qui scis viam qua venias ad me: et qua eundū ē mihi ad te: vt inueniam te dñe iesu chrisite. **N**ōne tu medicus es et sanitatis atq; salutis auctor et largitor largissimus: videāt oculi sancti tui: vtrū istoz decetius sit: te videlicet venire atq; descēdere ad me egrū et adeo infirmū: vt nec ambulare possim ad te: nec etiam vertere me. **A**n me ascēdere ad te. **I**neffabili largitate pietatis et dulcedinis tue suscepisti istud saluterū officium scz medicationis: qua ppter debito: es euidēter sanatiōis: potissimū in illos qui sanari cupiunt et querunt. nōne ppter hoc confister petebat a te **D**avid: Misere mei dñe quoniam infirmus sum. sana me dñe. **E**t alibi. Sana aīam meā quia peccaui tibi. similiter **H**ieremias. Sana me dñe et sanabor. **Q**uis em̄ ē a q̄ nō iure et tanq; ex debito peti nō possit: vt exequat et impleat susceptū officium: quia debito: in hoc ipso sanctificationis et consecrationis effectus es omnibus: qui sanctificari vel consecrari cupiunt et querunt.

Dominus pfecte sanat egrotum vel miseretur peccatori. **La. XV**

Quod si responderis mihi: quia exiliter et infirmiter et p omnem modū indigne cupio et quero sanctificari et sacriari a te. **R**ideo q̄ hoc nō est nisi ex grauitate infirmitatis: q̄ q̄sto maior est: proculdubio tanto maior ē indigentia atq; necessitas mihi medicinalis auxilij: et ppter hoc magis accelerandum remedium. nō igit ppter hoc est mihi denegandū. **A**mplius q̄s ex medicis corpalibus audeat obijcere egro: petenti medicinale auxiliū. indigentiam vel necessitatem illius: quis penegare deniq; audiat: ppter hoc infirmanti cuiusq; medicinale auxiliū: q̄stū valet ad corporis egritudinez. **Q**uo igit amplius longe debet esse a te: imo et est: vt nō ppter maiorē necessitatem vel indigentiam salutaris auxiliij: deneges mihi vel retardes salutis auxiliū. **Q**uis em̄ ex medicis corpalib⁹ silem opaz des-

dit humanis corpibus curandis: q̄s tu impendisti curandis aiabus nostris: qui et p̄ciosissimum sanguinē tuū syrupū fecisti: ad curādas febres vitiozū et peccatozū: ad extinguedos ardores cōcupiscētiarū et altiarū pestilentium passionū. **I**psam q̄s carnē viuificā tuam: thyracā nobis efficere dignatus es: ad effugāda venena mortifera vitiozū. **E**t vt ad veruz dicam ipa: vulnera tua medicamēta saluberima fecisti vulnerū nostrorū: et ipam mortē tuam curationē esse salutarem omnī egritudinum spiritaliū nostrarū. **M**anifestū autē est q̄ nullus ex medicis corpalibus: adeo habet cordis parū vt cū sanitatē vel salutem suscepit curandam: q̄s magnitudo morbi retardat ab impendendo medicamentū: q̄s requirit infirmitas patientis. **L**ū igit apud omnipotēntissimā x̄tutē tuā: nō referat vel differat q̄s grauis vel leuis sit morbus meus spūalis: q̄n eadem facilitate sanas et maximas medicres: et minimas. **B**ullo ergo modo vt necessariū vel decens est te differre sanationem meā: p̄sertim cū manifestū sit te suscepisse curam saluationis: et mei et aliorū: qui a te cupiunt et querunt sanari. **T**u em̄ es qui sanas cōtritos corde et alligas contritiones eozū. **E**t ppter hoc pos. pphete tui **E**saie dixisti. **P**recipitabit dñs in monte isto faciē vinculi colligari: sup om̄es populos: et telam qua orditus es sup vniuersas nationes p̄cipitabit mortē i sempiternū. **E**t iterū in die qua alligabit dñs vulnus populi sui: et p̄cussuram plage eius sanauit. **S**i dixeris: quia si me totū tibi traderem: et iterū me cure tue cōmitterē statim me saluum faceres. **R**espondeo tibi domine misericordie: quia si hoc expectaueris nunq̄s me sanabis. **H**oc em̄ quādiu infirmus sum pculdubio facere non possum: si tñ hoc facere quis dubitet q̄n sanatus essem. **M**anifestū est igitur te non debere expectare hoc a me: q̄s mihi scis nō esse possibile: totum me trahere ad te: et eripe me mihi ipsi: totū quidem suscipe si totū me sanare est pietatis tue bñplacitū. **S**i em̄ me ipsum mihi dimiseris: cado: totusq; deficio. **A**mpli⁹ nōne sic gaudiū ē iusto facere iudiciū: sic et mlto ampli⁹ gaudiū ē mificoz di facere mīam: **Q**uia igit iustissim⁹: non minus: imo multo amplius placet bonitati tue facere mīam: q̄s facē iudiciū. **S**ic igit nō decet iustū differre iudiciū in gūamē aut iudiciū peccantis illud. **S**ic multo min⁹ decet te differre mīam petēti illā: maxie i detrimētū et dispēdiū

Capitulum

meū. Tu autē vides: quia omnia ad nudū et liq-
dum intueris: quia ipsa dilatio p quam viuisti
candus et sanandus sum: prelatio est mihi et
plongatio egritudinis et mortis mee. Tādiu
em mortuus et sepultus in vitis meis et pctio
iaceo: q̄diu viuificationē meā differo dñe mi-
sericordie: quo iure petebat dauid. **A**ccelera
ut eruas me. Et iterū: ad adiuuandū me se-
stina. Et alibi velociter exaudi me. Et q̄ tu
ipse mandatū dedisti p Salomonē dicēs. Ne
prahas datū angustiati. Et iterū. Ne dicas
amico tuo cras dabo: cum statim possis. **D**e/
bes seruare legē quā ipse statuisti. Sicut et ipse
Dauid petebat a te dicens. Exurge dñe de-
meus in p̄cepto quod mādasti: quod indubi-
tante est p̄ceptū de dilectiōe. Et ppter hoc
idem est: ac si tibi diceret. dilectionē p̄cor im-
pende et ostende: sicut et fecisti. Nonne nos p̄-
ores dileximus te: s̄ tu prior dilexisti nos: q̄m
nemo maiorem habet/ nobis exhibuisti et ostē-
disti: mortē crucis p̄ferens amore n̄ri. **D**ñe
miscōdie magna et multa habes contra me. et
m̄lta et magna potes excipere p̄tra me: et obijce-
re mihi quo min⁹ debeas magnificare et miri-
ficare miscōdiam tuā mecū. Et in p̄mis grauif-
simas et pene innumerabiles offensas quib⁹
offendi. **E**go autē replico contra offensas
peccatorū meorū sacrificiū qd̄ obrulisti in ara
crucis p peccatis nostris et aliorū: vbi fuisti p
p̄tatio sufficiens p̄ totū mūdi peccatis. q̄ p̄-
pter sicut p̄tatio illa incogitabilis gratiosi-
tas: euacuauit pctā et offensas meas et aliorū
sic replicatio elidit sufficienter ac validissime
exceptionē: quaz contra me pponis de ipsis.
Et si excipis contra me: de grauissimis et in-
numerabilibus debitis meis: replico contra
hoc exceptionē et pugnamētū/ qd̄ in ipsa vi-
ctoriosissima passiōe tua fecisti p me et alijs de-
bitoribus. De hoc pugnamēto tuipse dixisti
que nō rapui tūc exoluebaz. ppter h̄ cātat de
te om̄is ecclesia sanctorū. qui p nobis eterno
patri ade debitū soluit. Et quia nō pro adam
solum p̄ssime mortis illius suppliciū ptulisti:
sino etiam p om̄ibus/ q̄ sibi illud prodesse vo-
luerint/ atq̄ curauerint: necnō p̄puulis om̄i-
bus: qui sacramento regeneratiōis et reno-
uationis sufficienti: decesserunt vel decedēt
in posterū in etate illa. **T**u autē dñe miscōdie
scis quia ego vn⁹ sum de numero illorū: q̄ pas-
sionem tuā et mortē tuā prodesse sibi cupiunt
et querūt sibi. **I**git̄ debita mea tu soluisti. **C**la-
rida igit̄ est et sufficiens replicatio ista: solutio

nis et pugnamētū quod in cruce fecisti. con-
tra exceptionem debitorū ppositam. **E**t
si dixeris cōtra me: quia mortē merui: nō solū
tempalem s̄ eternalem: etiā et hoc modo iusti-
ciandus sum. **R**eplico et cōtra hoc: quia iusti-
ficatus sum supplicio mortis/ qd̄ p me et alijs
peccatorib⁹ ptulisti: et mortuus morte illa/ sic
testatus est. **A**plus tuus dicēs. **S**i vnus p om-
nibus mortuus est. q̄ om̄es mortui sunt. qua
ppter et de iustificatione et de morte/ quarum
debitor eram satis fecisti tuipse morte ip̄tua
et iustificatione quas dixisti. nō potes igit̄ de ce-
tero mihi obijcere illa: cū iam sim mortu⁹ et iu-
stificatus sim iam in te. quēadmodū in vno p
pugnatore vincit totus vn⁹ exercit⁹: aut vin-
citur cum pro illo pugnet in exercitu. sic in te
christe dñe te vincēte p nob te reuera pugna-
toze n̄o om̄es vincimus et triūpham⁹. **P**ri-
cipales et p̄tates in p̄lio illo vt eos tu palā triū-
phasti in temetip̄o. **A**ddo qd̄ in te fideiussore
et sponsoze pro om̄ibus nobis: q̄tum ad om̄ia
in q̄bus tenebamur vltra om̄em sufficientiā
satisfactū est: incompatibiliter sup om̄em esti-
mationē et cogitatū plus es tu q̄ om̄ia illa q̄
peti seu exigi poterāt: a nobis om̄ibus. **T**u
autē dedisti temetipsum redemptorē pro nob
et om̄ibus debitis n̄ris et p̄tationū pro om̄i-
bus peccatis n̄ris. **T**radisti etiā temetipsum
iustificandū pro nobis om̄ib⁹. et iniusticijs no-
stris: atq̄ suspendendū pro om̄ibus latroci-
nijs nostris. **N**ihil igit̄ restat de om̄ibus quo-
rum debitores eramus: vel que a nobis de iu-
re peti poterant. **E**t si forte dicere volueris
quia de his solis q̄bus obligati eram⁹ satisfec-
ci vel satisfactum est p te. **R**ūdeo in hoc q̄ in-
compatibiliter maiora exoluisti: q̄ etiā om̄ia il-
la quibus aī baptismalē satisfactionem tene-
bamur. et q̄ om̄ia recidiua incompatibiliter et i-
cogitabiliter: quia etiam pro illis satisfactum
ē p te et a te. de illis q̄ nihil de cetero petere po-
tes a me: neq̄ p illis. **S**ed si forte illd̄ obij-
cere volueris: quia adhuc reus sum omnium
illorū et debitor. **L**ū em̄ sanctitatē baptismalē
habeam: nec vere ac p̄fecte penitentiā: verū
vtrūq̄ dicis: sed hoc nō debet mihi obesse: cum
nō sit potestatis ac virtutis mee: vere atq̄ p̄-
fecte penitere. manifestū em̄ est/ quia h̄ op⁹
est om̄i potentissime virtutis tue: et ppter hoc
a te nō petendū est. nō autē tibi a me requirē-
dum. a me em̄ nō est requirendū vllō modo: qd̄
nō possum. p̄fertim cū hoc ip̄m q̄ peniten-
tiā verā atq̄ p̄fectā mihi salutarē ac necessa-

riam esse cognoscam: q̄ tam cupio ⁊ tam pe-
to a te: q̄ ad eam v̄cūq; enitor: donū misericōdie
tue magne sit. **Q**uod si ⁊ illud mihi objice-
re volueris: videlicet q̄ solutiones / siue paga-
menta / ⁊ satisfactiōes omnes q̄s p̄ me ⁊ alijs
p̄ctōibus fecisti ego irritauit et inutiles mihi
penitus / imo occasionaliter noxias reddidi.
Uerū vtiq; dices .s̄. p̄ hac ipsa irritatiōe / ⁊ p̄
alijs omnibus si longe plures essent: ista paga-
mēta ⁊ satisfactiōes sufficiūt: quēadmodū dixi
⁊ de recidiuis p̄ctis. **U**t autē ad vnū dicā ad
oīa antedicta et ad alia omnia que mihi obji-
cere potes p̄ iusticiā: dico q̄ p̄ me debet respō-
dere misericōdia tua. **G**loce em̄ misericōdie tue dixisti
Euz qui venit ad me nō eijciā foras: et tu dñe
misicōdie scis indubitan̄: q̄ ego venio ad te: p̄
ea quattuor q̄ p̄nominavi tibi qm̄ si vere ac p̄-
fecte penitēs eēm . p̄culdubio iā puenisse ad
te . ⁊ nō solū tecum / s̄ etiā in te eēm: nec suffi-
cit h̄ dicē imensitati misericōdie tue: imo decet eā
facere atq; p̄ficere: vt ad te pueniat . ⁊ ad te in-
tret quicūq; venit ad te . ⁊ etiā trahi in funicu-
lis **A**dā / et in vinculis charitatis: sicut dixisti
⁊ p̄misti p̄ p̄phetā tuū **O**see . xi . c . **A**mpli-
cū tot et tanta . p̄ponat iusticia tua cōtra me /
et cōtra alios p̄ctōres: nunq̄d tacebit misericōdia
tua: vt non loquat̄ p̄ p̄ctōibus: p̄ me sc̄ ⁊
alijs: **I**psa vtiq; respōdebit p̄ me ⁊ alijs: que
hec sola facere scit ⁊ potest . voce nāq; illi⁹ di-
xisti . **E**go sum q̄ deleo iniquitates tuas p̄-
pter me . **E**t alibi deleui vt nubē p̄ctā tua ⁊ q̄i
nebulā iniquitates tuas . **E**t p̄pter h̄ de te dixit
ali⁹ p̄pheta: deponet oēs iniquitates nostras:
⁊ p̄yciet ī pfundū mar̄ oīa p̄ctā n̄ra . **Q**uia
igit̄ nec minoris sapiētie / nec minoris eloquē-
tie / nec min⁹ armata rationib⁹ et allegationi-
bus: est misericōdia tua: que sola ē spes p̄ctōrū: q̄
iusticia tua . **I**psa q̄s ē que sola sp̄ ⁊ stat p̄ p̄ctō-
ribus / in illo sublimi diuinoq; cōsistorio . nō ē
mihi dubitādum: quin ipsa illic stat et alleget
p̄ p̄ctōrū: ⁊ qn̄ semp̄ obtineat p̄ quibuscūq;
allegare voluerit: p̄fertim cuz omnes allegatio-
nes eius irrefragabiliter valide stāt apud mi-
sericordissimū iudicē . **M**anifestū nāq; ē mise-
ricordissimū iudicē a misericōdia sua nūq; disside-
re vel discordare posse . **L**ū etiā adeo in p̄tate
sua est habere et solū p̄ his p̄ quib⁹ allegādū
vel interueniēdū duxerit iudicare . **I**ncōpabi-
liter nāq; min⁹ ē: et incogitabiliter absolutio-
nē ab eis obtinē: quā vt ip̄e iudex misericordissi-
mus nō solū patrociniū eoz eē: iudiciū p̄ter
q̄s suppliciiū debitū eis suscipiat: et etiā absol-

uat: que omnino eū fecisse interpellatiōe mi-
sericordie tue soli⁹: nullus fidelīū ignorat.

De forma petitionis. Lq. XVI

Quod est hec autē
p̄ cōsequens est petitionē formare: **Q**uod
misericordissimōq; iudici porrige-
re: allegationes nāq; quas p̄misi de forma pe-
titionis / vel orōnis: inter alia ad duo potissi-
mum p̄tiles sunt: videlicet ad faciendum fi-
dem / de impetrādo quod peti⁹ . **E**t ad firmā-
dam fiduciam obtinendi . **S**ic em̄ docuit nos
Jacobus ap̄t̄s dicens . **P**ostulet autē in fide
nihil hesitās . **P**etentibus em̄ omnibus debet
eē ⁊ fides omnino nō dubia: de sup̄abundatissi-
mis diuini pietatis / ⁊ dulcedinis omnipoten-
tis dei . **S**imiliter ⁊ fiducia nō hesitans fixa et
firma impetrandi: qd̄ ipse pie ac deuote petē-
tibus esse salutare cognouerat . **Q**uid au-
tem petendū sit ip̄e misericors ⁊ b̄ndictus sal-
uator: ore suo sanctissimo in euangelio . **J**oh-
euidenter edocuit: dicens . **P**etite ⁊ accipie-
tis: vt gaudium vestrū plēnū sit . **S**imiliter et
sermōe illo quo dixit . **P**rimū querite regnū
dei ⁊ iusticiā eius . **S**imiliter ⁊ in oratiōe quā
apostolus ip̄emet docuit: septē nobis esse pe-
tenda manifeste expressit . **D**e quibus modo
nō est dicendū p̄ singula . **I**p̄se etiā publican⁹
cui⁹ orationē ip̄se laudat . **H**ō parū orare volē-
tes instruxit: a longe stans ⁊ p̄cutiens pectus
suum caput oculosq; nō audens ad celum le-
uare dicebat . **D**eus p̄pitius esto mihi p̄ctōri .
Oratio quoq; illa **A**ristotelē: quā in lib̄ de es-
sentia pure bonitatis: ⁊ in fine illius libri fecit
se ⁊ posuisse diciē . **H**unc inueni teo causa cau-
sarum: fac me tibi acceptabilem . **S**ic em̄ dixit
se diciē . ⁊ p̄culdubio om̄i fidelī iugiter facien-
da est . **I**p̄se v̄o sapiens ⁊ sanctissimus **A**ug⁹
ita exorabat in libro confessionū suarū dicens .
Dne da qd̄ iubēs . ⁊ iube quod vis . **I**n lib̄ v̄o
psalmoz oīones optimas indubitāter docet
⁊ p̄cipue in tribus illis psalmis vicz . **A**disere-
re mei deus fm̄ magnā misericōdiam tuā . ⁊ c̄ . **A**d
te dñe leuaui aiām meā . ⁊ c̄ . **I**nclina dñe aurē
tuam ⁊ exaudi me . **R**ecubium in sacris elo-
quijs etiā ad modicū exercitatis: sacris ⁊ effi-
cacissimis orōnibus libzū psalmozū esse refer-
tissimum . **I**n alijs etiā sacris libris inueniū-
tur oīones prophetarū . ⁊ quorūdam sapien-
tum necnō ⁊ aliarum sanctarū mulierū: de q̄
bus euidenter est videre intelligentib⁹: q̄ spi-

Capitulum

ritu sancto dictante. et edite et scripte sunt.
Conuenientissimum igitur est celestis ac diuina-
lem oratorum et aduocatum. pronominatos psal-
mos et predictas orationes tenere memoriter. **Tuli-**
us namque latinorum orator ac rethor egregius. non
erubuit duas nobilissimas orationes rethoricas
demosthenis et eschyni. et laudare et transferre
de greco sermone in latinum. Jam quidem sibi
difficilem latinitati vero utilem euidens as-
seruit. Hanc utilitatem indubitate oratoribus
et rethoribus intendens. vel solis vel maxie.
Cetero igitur magis oratores spirituales ac diui-
nales. orationes virorum sapientissimorum atque san-
ctissimorum. quas de ipso fonte spiritus sancti hau-
serunt. nobis exquirende ad imitandum sunt.
Ceterum quoniam profundissime sunt et interdum dif-
ficilis intellectus. ponam tibi breues ac lucidis-
simas orationes intelligentissimas orationes.
et dicam sic domino misericordie. fac me tibi seruum in
omnibus acceptabilem. seruum tibi per omnia pla-
centem. aufer a me radicem et ex toto quicquid
bonitati tue displicet in me. et largiri mihi do-
na gratiarum tuarum. atque virtutum. quibus tibi
totus et tecum viuam. videlicet ad regulam recti-
tutis optimeque bonitatis tue. Auerte faciem tu-
am et oculos sanctissimos tuos. a totis et tantis
vitiis meis et peccatis. Respice in me solum id quod
tuum est. vix in me quod tu solus fecisti. et non re-
spereris ad ea que ego in me feci. quoniam quod in me
tu solus pulchrum et bonum feceras. deformauit
horribiliter. deturpauit abominabiliter. inque
naui execrabiliter. puertiniuriose et contume-
liose. ultra quam cogitare sufficiat. Et hoc aduersus te
largire obsecro mihi tanto peccati veniam omnium
culparum quas commisi. omniumque penarum quas me-
rui. da gratie tue etiam mihi integritatem et plenitu-
dinem. per quam tibi per omnia acceptabiliter et placi-
te viuam. hinc et post hanc vitam. ereptum per te de om-
nibus angustiis et pressuris. liberatum ab omni ser-
uitute corruptiois. brutis et gloriofus tecum phen-
niter cum electis et dilectis tuis regnem. **C**on-
tere et tribula in me et proflus extermina a me
quicquid vel originali occupatione. vel ex ab usu
donorum et beneficiorum tuorum mihi turpiter et
male apposui. Subuerte fundit quicquid in me
mali edificatum conspicias. auelle a me omnem pla-
tationem diabolicam. omnemque ex originali corrupti-
one. vel malicia in me succreuit. laua et munda
me totaliter ab omnibus iniquitatibus carnis et
spiritus. reforma in me imaginem et similitudinem
tuam. restitue me etiam naturali pulchritudini
et rectitudini. redde etiam gratiositatem et specio-

sitatem que me iustificatioe baptismali decorasti.
redde mihi etiam et premaxillam vestem polimiram spi-
rituale. ex omnibus videlicet virtutum et gratiarum
pulcherrima varietate contextam. que ibi me vesti-
sti et ornasti ad instar spose preparate et ornate.
tanto ac tali sponso. quatus et qualis tu es vi-
delicet rex regum et dominus dominantium. Ille fuit cultus
et ornatus regius. que me preparasti in ipsa vncti-
one. consecratioe. et coronatioe mea. que facte
sunt mihi in ipsa sanctificatioe baptismali. Ibi
etiam me filium adoptionis et gratie tue fecisti. et
propter hoc regem et heredem regni. Ibi me in
regem vnixisti ac coronasti. Hanc preclaram heredi-
tatem spreta. hoc preclaro regno preempto. hanc
toto tanquam considerabili honore abiecto. instar vi-
lissimi rabidi tam preciosis. tanquam speciosis vesti-
metis et ornamentis nudatus. post diabolum nudus
ad infernale patibulum currere non expaui. ipse
siquidem dux est rex hominum ribaldorum. Et propter
hoc vilissimus et abiectissimus factus sum. Resti-
tue me obsecro ad hanc tam sublimem gratiam ad-
optiois et filiationis tue. et ad instar nobilis he-
reditatis tue. atque ad honorem istum regium. resti-
tue me nobilissime seruituti tue. vt tota vita
mea. tota puerfatio mea. sit solum seruitium tuum
totum me veda tibi. totum me recupera et posside
solus. sicut totus tuus sum iure plenissimo. ac
singularissimo. omni cogitatu de te. omni me-
moriam bonitatis tue. omni auditu cuiuscumque.
ex sanctissimis noiationibus tuis. totus semp
iradier. totus semp viuificer. totus semp infla-
mer. amore tuo sanctissimo atque viuifico. totus
semp rapiar ad te. totus spiritus abstrahar ab omnibus
alijis. totus ferar in te. conglutiner tibi et vniam
vnctioe purissimi. rectissimi. tibi que placidissi-
mi amoris. nomen tuum sacratissimum. nomen tuum
benedictum. nomen tuum gloriosum. sit semp oleum
effusum in corde meo. me totum semper pene-
tras. semp pungens. semp sanans. totum me
sanctificas. totum me rapies in te. et in te. Illu-
minositate viuifica sapientie tue me totum consti-
tue et incessanter conserua. ad cognoscendum et
recognoscendum te vnum verum deum ac dominum omnium
seculorum. vnum solum ac verum auctorem. vnum solum
ac verum effectorem. vnum solum ac verum largitorem
largissimum ac benignissimum omnium bonorum. Et ad
cognoscendum et recognoscendum dignis benedictionibus
dignis gratiarum actionibus. dignis collaudati-
onibus. dignis glorificationibus. et inmensitate inco-
gitabilis largitatis et beneficentie tue. in fatiga-
bili continuatione. in me licet tam ingratus tanquam
malum semp. perfusissimum. necnon ad cognoscendum

atq; recogitanda mala mea: que semp reddidi
 tot & tantis diuitijs bonitatis tue: tot et tantis
 magnalib⁹ pietatis & dulcedinis tue. Et qd̄ ē
 maioris infanie/ reddere nō dū ex toto cello/
 cognoscere inq̄z recognoscere tot & tanta ma-
 la mea que facio/ que feci. que merui. et que
 me expectāt nisi me oī potētissima benignissi-
 ma dulcissimaq; misericōdia tua liberauerit atq;
 sanauerit. **C** Da inq̄ largissime misator: ista
 cognoscere & recognoscere mihi debite peni-
 tudinis dolorib⁹. da mihi bñdicte dñe gratiaz
 vere ac tibi placite cōpunctiōis: p̄ quā displi-
 ceam mihi. in cūctis ingratiudinib⁹/ abomi-
 nationib⁹/ iniquitatib⁹ & iniustijs meis. **E**ru-
 bescā atq; confundar in cōspectu sancte & ve-
 nerāde maiestatis tue/ confusione adducēte
 mihi gratiā tuā & gloriā: da mihi gratiā inter-
 ne ac vere penitudinis: p̄ quā ex totis intimis
 meis/ recedā ab omnibus que displicēt bonita-
 ti tue: & reuertar ad te dñm deū meū. adhe-
 reāq; tibi dño deo meo ex totis intimis meis
 cui adherere: ē vita mea/ sal⁹ mea/ gaudium
 meū totū: et solū bonū meū. **D**a mihi incon-
 spectu sancte & gloriose maiestatis tue semp
 apparere. semp loqui tibi. & semp cogitare de
 te. in timore & tremore: in dolore & pudore. in
 ira magna et indignatione aduersus memet
 ipm: semp cūctis ingratiudinib⁹/ & alijs vitijs
 meis & pctis. in fide tua saluberrima incessant
 me illumina/ viuifica/ scifica/ roborat adauge
 timore tuo sanctissimo atq; purissimo/ me in-
 cessanter sanctifica purifica/ custodi & conser-
 ua. **E**t longe fac ab omnibus inquinamentis
 carnis & spiritus. **F**ac me declinare per ipsuz
 semp & fugere omnia contagia diabolica: & om-
 nino omnia que displicēt bonitati tue/ spe tua
 saluberrima ac iucundissima/ me incessanter
 cōforta: & consolare me. incessanter erige et
 subleua ad te. incessanter letifica de te me. in-
 cessanter firma in te faciens me inniti totalit^r
 & singulariter misericōdie tue magne. totaliter &
 singulariter. **D**a mihi de te semp lucifluos co-
 gitatus: ac flāmeos. totum me semper sp̄s
 dīcantes. totum in te exhilarantes. totuz in
 te rapientes: totum me conglutinātes & vni-
 entes tibi vnione purissimi rectissimi tibiq;
 placidissimi amoris. **D**esiderabilissimum ac
 gloriofissimum aduentum tuum: in quo om-
 nis iniquitas opilabit os suum/ palam ac lu-
 cidissime omnium oculis apparentem. omipo-
 tentissime orationis tue gloriā magnificē-
 tissimam ac supeminentissimam. **I**ustissimū

ac tremendum iudicium tuum: in quo euidē-
 ter videbitur iusticie tue admirabilis ac iucū-
 dissima pulchritudo. p̄ vindictas iustissimas/
 quas daturus es in contumaces & rebelles q̄
 charitatem v̄itatis tue recipere noluerunt: nec
 nō & in omnes nō contumaces p̄bos magnifi-
 cas promissiones tuas. que omne desiderium
 supant & incogitabilis felicitatis tue gaudia/
 & p̄mia: que daturus es dilectis & electis tuis
Hec inq̄ omnia fac me expectare expectatio-
 ne secura/ firma/ & iucunda. sp̄em meā totū
 vite mee anchorā: figere in misericordia tua
 magna. fixatione firmissima. ita vt nulla p̄cella-
 temptionis mee vnq̄ inde amoueat. v̄l ab-
 rumpat me totū fac pendere ad reditū tuū.
 sicut dixisti per prophetam. quia populus me-
 us pendebat ad reditum tuum. **O**mnia desi-
 deria mea dirige. erige & collige ad te totum:
 cor meū/ aggregat & constitue in sanctitate iu-
 sticie tue. totū cor meum abstrabe & abrūpe/
 ab omnibus que displicent bonitati tue. **T**otū
 aggrega ad te/ a dispersione sua rape ad te/
 totū fige in te fixatione incorruptibili. **E**t vt
 ad vnum dicam da mihi plenam veniam & in-
 tegram omnium culparū mearū atq; penarū:
 que mihi pro his iustissimo semp laudādo iu-
 dicio tuo reddi merito p̄bit. **D**a mihi & gratiā
 tuam/ & conserua eam mihi: vt in illa me inue-
 niat dies & hora exitus mei ex hoc mundo: p̄
 quā gratus & acceptus tibi p̄ omnia in conspe-
 ctu glorie tue gaudens veniam & secur⁹. **D**a
 mihi tunc salutem cum dilectis & electis tuis
 a te promissam & preparatam.

Confirmatio petitionis. **Ca.** XVII

Hec aggregat^r
 p̄ diar confirmationem p̄tis ipsius
 orantis: & dicam ea per que con-
 firmetur vis exauditionis eidem in petitioni-
 bus quas predixi. **D**icam igitur dñe miseri-
 cordie. non est alicui fidelium tuorum dubiū.
 q̄n placeant tibi orationes et deprecationes
 humilium & mansuetorum. sic docuisti sanctā
 illam mulierem Judith que loquens ad te di-
 cebat. **D**ñe inquitens/ tibi semp mansuetorū
 & humilium placuit oratio & deprecatio. **S**ed
 etiam in peccatoribus exorari voluisti. q̄ ob-
 lationes & sacrificia eisdem pro peccatis im-
 posuisti. **I**lla etiam oratio in qua tu docuisti
 vt diceretur tibi. **D**imitte nobis debita no-
 stra &c. **Q**ui sunt qui petūt sibi dimitti debita

Capitulum

sua nisi debitores. Et qui sunt debitores: nisi peccatores. cum peccata debita eē: dubitari nō possint. **A**mplius ille qui clamabat ad te sicut tuipse narraſti p lucam euangelistam dicens. Deus ppiti^o esto mihi peccatori: qd erat nisi peccator. Et p hanc orationē te ipso teste descendit iustificatus in domum suam. **A**mplius in euangelio. Matthei tuipe dixisti. Serue neq̄ omne debitum dimisi tibi qm rogasti me. **V**alēt igitur orationes peccatorū apud misericordiam tuā. alioq̄n non soluz illusorie sed etiā perniciose precepisses eis vt orarent te. **A**mplius si summus ille pontifex precepisset alicui dicens. hoc pete a me / et dictaret ei petitionem suam. ipse preciperet ei dicens. hanc porrige mihi. si porrectam exaudire noller. Nūquid non illusor / et deceptor a petente merito reputari posset. Quia aut tu veritas es / in qua in vltimate elongationis longe ē nō solum omnis illusio atq̄ deceptio: sed etiā quicqd falsitatis est atq̄ mendacij. Tu inq̄ dñe ore tuo sacratissimo docuisti nos: q̄ petere in ofone illa tua bñdicta que incipit pater noster. tu dictaſti et formaſti nobis petitionem illam seu orationem: tuipe pcepisti. vti nam porrigeremus tibi vel patri cui^o tu vni genitus es. Nō em̄ refert an / tibi vel illi porrigatur. necesse igitur habes exaudire offerentes eam tibi. Alioq̄n nō solum illusorie vt pre dixi: sed etiā pniciose hoc pcepisses. **A**mplius nunquid hec est voluntas tua de me vt conuertar et viuam. et ego h̄ accepto a te. Igitur peto id ipsum quod est voluntas tua quō potes mihi hoc denegare: quod ipsemet vis vt fiat. **A**mplius totū quod hic peto sanctificatio mea est. et hec est voluntas dei sanctificatio nostra. vt tuipe dixisti p apostolū tuuz ad Thessal. iij. An potes hoc denegare mihi vtz vt voluntatem dei in me et de me nō facias. **A**mplius tuipemet dixisti p Salomonem in prouerbij. Delicie mee eē cum filiis hominum. Et ego hoc solum peto a te: vt sis mecū p societatem perfectam: a te igitur peto id ipsum quod tu dicis delicias tuas esse. **A**mplius a te peto quod te prestare maxime delectat. Nihil em̄ placet magis tibi facere in nob: q̄ ipsa sanctificatio. qd inde euident apparet / quia ipsa passio et mors tua tibi placuit ppter sanctificationem nostrā. Quia ppter magis tibi placet ipsa sanctificatio nra placuit autez tibi passio et mors tua eouſq̄ vt dies passionis et mortis tue: dies leticie cordis

tui / in ipsa sacra scriptura tua / vocat^o sit. In die inq̄ desponsationis eius: et in die leticie cordis eius. **A**mplius placuit tibi creatio et formatio mea. et nō placuit tibi nisi quia bona. qz ergo incompatibiliter maior est ista reformatio mea que nō est nisi iustificatio et sanctificatio mea incompatibiliter tibi magis placet reformatio ista sanctificationis mee / q̄ placuerit tibi ipsa formatio. **Q**u igit illam nō rogat^o fecisti: gratuita sola bonitate tua. fac et istā reformationem tuam sup abundantissima pietate bonitate et dulcedine tua. Tu em̄ scis domine misericordie / quia in malum meum nat^o suz et istam formationē nō fecisti: nisi ppter istam reformationē. Ista igit sunt que confirmant ptem meā coram te. et que firmāt spem meam in te. **A**ddo aut ad cōfirmationē cause mee et p̄is preces et supplicationes omnium ciuū celestium et singulorum: de quibus certum ē vnicuiq̄ fidelium: q̄ nullus eorū vnq̄ apud te repulsam patit / sed et mihi certum est: quia preces et eorū supplicationes paratissime sunt in adiutorium meū apud te. Quod inde mihi certissimum est: quia ego qui vix stillam pmodicā pietatis habeo: nulli possum denegare pces meas apd misericordiam tuam: cui scirem illas pfuturas. **Q**uo magis igit vnusquisq̄ eorū qui tanta charitate tua ardentis tanta pietate toti defluunt: mihi denegare pces suas et supplicationes nō poterunt. qui vident tātas miseras et paupertates. Et q̄ ignorare nō possunt qn exaudiant. et qn mihi veniam grām / et gloriā / etiam impetrēt. Quia igit omnes et singulos inuoco: omnibus et singulis supplico: vt pro me intercedant apd misericordiam tuā. qua ppter omnes et singule misericordiam tuā orant pro me. Quia igit nō decet gloriā magnificentie tue: tot et tātorū preces repellere. tot inq̄ et tātas tāq̄ venerabiles / tāq̄ tibi caros intercessores repellere. Necesse est te misere mihi et tribuere / quod mecū ipsi perunt p me. alioq̄n q̄ vnq̄ psumere deberet orare te. Quis sperare deberet a te gratiam exauditionis: si tot et tanti oratores apud te gratiā nō inuenirēt. **A**mplius p ora pphetarum tuorū: multoties annunciatū ē alijs peccatoribus. Clamauerūt iusti et dñs exaudiuit eos. Et iterū. Ofones iustorum exaudiet dñs et multa alia hmōi. Lites aut omnes ciuitatis tue celestis nō solum iusti sed etiā iustissimi sunt. Impossibile est igit ofones eorū apud te nō exaudiri. **Q**u si

fortasse mihi dicere volueris quia pro seipis
perentes: semp exaudiunt iusti: non aut pro
alijs. hoc veritas tua dñe misericordie nō patitur:
qui ad preces moysi dimisisti peccatum idola
trie populo israel. Dixisti enim ipsi moysi oran-
ti pro populo illo. Ecce dimisi eis iuxta vbum
tuum. Ipsos etiam sacerdotes veteris legis
ad placandū te / et orandū pro ipso illo consti-
tuisti. In nouo etiam testamento vbi te per-
pensiore atq; profusiozem incompatibiliter tri-
buisi et ostendisti: tam crebro nos orare et do-
cuisti et pcepisti. nō solum p amicis et benefacto-
ribus: sed etiam pro inimicis et persecutib⁹.
Quod nec frustra facere voluisti: frustra aut
orarem⁹ p illis q̄ntū ad ipsos / si nos exaudi-
re non velles pro eisdem. **A**mplius aut oīo
est alicui⁹ gratie et meriti apud te: aut nō - est
vltiq; incogitabilis et gratie et meriti apud te.
Et quia nec meritoria nec gratiosa vnq; est
apud te: nisi ppter gratiositatem et meritum
radicis ex qua est: videlicet charitatis et pie-
tatis. Quia igit ex eadem charitate et pietate
sunt oratiōes ad te. a quibuscūq; iustis fi-
ant p se et alijs: necesse est vt eiusdem gratie et
meriti sint apud te. **E**que ergo digni sunt vi-
ri sancti exaudiri apud te pro alijs vt pro se.
Sicut igit pro se preces eorū apud te impos-
sibile est eē vacuas: sic et pces eorum pro alijs.
Quare et pro me / potuerunt ne esse vacue a
fructu exauditionis pces incliti martyris ste-
phani: quas fundebat coram te p lapidanti-
bus seipsum. Absit hoc ab imensitate misericordie
tue: vt tante pietatis et charitatis pces repu-
leris: et vacuas esse pmiseris. **Q**uod p̄cul-
dubio te reuelante cognouit sanctus confes-
sor tuus et pontifex Aug⁹. qui Paulum preci-
bus illius cōuersum fuisse testat. et a te tā ma-
gnifice visitatū. **S**ciō dñe misericordie multos ex
peccatorib⁹ impedire et q̄ntū ad se oīones san-
ctorum euacuare: quod est dicere eas impe-
dire quo minus eis profint. et hoc cōtumacia
et rebellione: qua rebelles sunt tuo lumini. q̄
ppter interdū phibes sanctos tuos orare p
talibus. sicut q̄ndā Hieremiā phibuisi dicēs
ad eum. Noli orare p ipso hoc. **N**ec assumes
pro eis laudem et oīonē: qm̄ nō exaudiam te.
De his mihi videt esse non imerito q̄ scōs
ipso psequunt. asperrant: et oīones ipsoꝝ
despiciunt: auxiliumq; tuum. nec sperāt / nec
querunt / nec curāt / nec etiā volunt / vel vel-
lent vt pro eis p̄care. **E**t isti sunt qui peccāt
in sp̄m̄ sc̄m̄. et sp̄m̄ blasphemie eorūq; subuer-

tit eos atq; puerit: vt etiam ipsam gratiā tu-
am / et oīne auxilium: quod eis impetrari vel
pcurari posset oderunt et detestant. **E**go
aut dñe misericordie p gratiam tuā longe fact⁹ suz
a tantis tāq; execrabilibus impietatib⁹. dili-
go em̄ et veneror: sanctos tuos. et bñ sentio at-
q; confido de meritis et p̄cibus eorū / apud mi-
sericordiam tuā. desidero em̄ et peto adiuua-
ri / meritis et p̄cibus ipsoꝝ apud misericordiam tu-
am. **E**t hec omnia magne benedictiones dul-
cedinis tue sunt: in quibus preuenisti me in
debita largitiōe dulcedinis tue gratie. **E**t p-
pter hoc nō imerito spero de suffragijs. **S**ciō
em̄ q̄ honorari tibi placet in ipsis. **E**t quia di-
ligis venerationem eorum atq; remuneras.
Quid em̄ dignius est remuneratione magni-
ficentie tue: q̄ veneratio sanctorū et electorū
et dilectorum tuorū. **Q**uicqd em̄ eis obsequiū
vel honoris ppter te impendit: nō min⁹ tibi
impendit q̄ ipsis. **Q**ua ppter obsequiū tuū
et honor / est oīnis honor et obsequiū ipsoꝝ.
Qua ppter a ter remuneratione dignissimū
Merito igit confidendū est / et electos et dile-
ctos tuos delectari de veneratiōe et remune-
ratione hm̄oi. quia ergo nō parum eos hono-
rant qui eos inuocant in auxilium tuum apud
misericordiam tuā. **N**ecessesse est vt inuocatio hm̄oi
prosit eis apud illam magnifice. **N**āq; de glo-
ria eorum sentiunt: qui eos tante gratie apud
te esse credunt / q̄ suffragari peccatorib⁹ pos-
sint. **A**mplius que vel quāta vel qualis eēt
misericordia tua: si electi et dilecti tui et peccatorū
reconciliationē / et reorū atq; damnandorum
absolutionē apud illam impetrare nō possent.
Quis em̄ tyrānus in hoībus est ad eo seuus:
vt hec amici eius apud ipm̄ nō possint. **N**ōdū
em̄ audita ē adhuc ea seuicia in crudelissimis
hoībus / quā amicorū gratia et interpellatio i
aliquā ptem clementie flectere non potuerit.
Magnifice igit / q̄q; supabundanter sen-
tiendū ē atq; sperandū de imēsitate misericordie tue
p̄ctoribus. **E**t de gratia vel de gratiositate di-
lectorum et electorū tuorū corā te siue apud te.
vt nihil oīino vnq; eis deneges / qd tibi da-
re deceat. **E**t ex hoc siltter arguo. q̄ et ipsi p̄ci-
bus peccatorū supplicantiū eis: aures miseri-
cordie sue nunq; claudunt. **A**lioqn longe mi-
nor eēt et charitas et pietas eorū. **I**nsup emi-
nentia illa et gloria patrie q̄ eēt (ne dicā scōꝝ
et iustorum in via presentis miserie) imo etiā
q̄ seuissimorum tyrannorum q̄ntūcunq; mo-
dica benignitas.

Oratio intercessionis beate Marie virginis. La. XVIII

A Dibo te imo

etiam conuentā gloriosissima dei genitrix: quā matrem misericordie et reginam pietatis vocat / imo clamat omnis ecclesia sanctorum. An poteris denegare peccatoribus interpellationis tue gratiam: apud benedictum ac semper et ubique benedicendum deum ac dominum nostrum iesum christum filium tuum. Tu in quibus cuius gratiositas nunquam repulsam patitur. Cuius misericordia nulli unquam defuit. Cuius benignissima humilitas nullū unquam deprecantem quantumcumque peccatorem desperit. Verissime namque de te dixit deuotissimus ille: laudum tuarum precum mirabilis sanctus. **Berū. Clareuallēsis in-** quiens. Sileat misericordiam tuam xpo beata: si quis est qui inuocatam te unquam in necessitatibus suis meminerit defuisse. Totum siquidem quod habes gratie: totum quod habes glorie: et etiā hoc ipsum quod es mater dei: si phas est dicere: peccatoribus debes. Omnia enim hec propter peccatores tibi collata sunt. Cui igitur dubium esse potest per hoc: quoniam preces tuas quantumcumque necessarie esse possunt: peccatoribus illis debeas. Non denegabis ergo mihi: quod debes: quoniam potius superaddes: maiora mihi impendens quam debeas. Et intendo maiori instantia ac deuotione orabis pro me: quam ego auderem petere: et maiora etiam impetrabis mihi quam petere presumam. An posset hoc pati pietas illa: et dulcedo tua: que nulli unquam defuit: ut denegares mihi in tanta necessitate auxilium. Et tam miserabili tamque periclitanti cause mee: misericordie tue patrocinium. An false et inaniter vocat te omnis ecclesia sanctorum: aduocatum suam: et miserorum refugium. Absit ergo a me dei que fontē pietatis toti mundo pepit: ut cuius misericordie sue misericordie subuentionē unquam denegeret. Innumeris exemplis magnificorum operum misericordie tue que operata es erga peccatores misericordiosos: docuisti nos et persuasisti de tua misericordia confidere: de tua pietate sperare et in omnibus necessitatibus nostris sub alis tue protectionis fiducialiter confugere. **CP** An est misericordie tue onerosa multitudo ad te clamantium: an est aliquatenus difficilis gratiositati tue impetratio: vel uenie vel gratie quantumcumque. Scio omnia misericordie quia nihil

horū est apud te: quoniam potius gaudium est tibi suffragari miseris et reuocare gratiosissimis / ac semper efficacissimis precibus tuis periclitantes: et etiā periclitatos a perditione et perditionis periculis. Tu enim dulcissima dei mater super omnes angelos et homines: nostri quantumcumque placeat benedicto filio tuo salus nostra: quam pro nostra quam prompta sit misericordia eius: ad saluandum nos. Posti etiā contra gloria sit ei saluare perditos: hec enim est gloria super omnes alias. Unde est illi colaudatio benedictio: et gratiarum actio atque colaudatio super omnia alta bona que facit vel fecit vel facturum est. Nec mirum: cum misericordia eius super omnia opera eius sit. Ex his enim operibus maxime innotescit: plurga ac magnificentissima bonitas ipsius. Quia ergo super omnes homines et angelos diligis gloriam benedicti filii tui: quoniam indubitanter maxima est: ei ex saluatione perditorum maxime placet tibi procurare illam. Hoc autem est impetrare peccantibus gratiam ipsius: his qui vitij et peccatis suis offensi sunt illi. Quare reconciliatio peccatorum est maxime grata et placita. Dum ergo te exoro: ut me misericordissimo filio tuo reconcilies: hoc proculdubio a te peto: quod maxime gratum atque placitum tibi certissime scio. Non potes igitur mihi denegare quod peto. Si enim denegares quod tibi placitissimum atque gratissimum est: quid posset sperari unquam a te: vel super quo unquam exoranda esse domina mea dulcissima. **CP** Amplius quia displicet uirtutia mea et peccata: que sunt offensiones mee grauissime: quibus offendi charissimum ac benedictum filium tuum: placet igitur tibi contrariū earum: id est extinctionem. Quis autem dubitet reconciliationem meam ad ipsum: contrariā esse offensionibus meis quibus illum offendi. Et etiā exterminationem esse atque destructionem illarum. Placet igitur tibi reconciliatio mea ad benedictum filium tuum: procura igitur illam et impetra. Amplius omnis ecclesia sanctorum vocat te mediatricem hominum ad deum: et hoc nec false nec uane. Officiū ergo tuū est mediā te imponere inter ipsum et homines: non mediā quod diuisionis: sed potius reconciliationis. Quid autem iustum a te peti potest: quam ut impleas officium tuum. **CP** Quid denique miri dignum quam gloriam filij adaugere: et ad id ipsum propter quod mater dei es totis studiis ac uiribus intendere: quoniam igitur in hoc et ad hoc mater dei effecta es: in qua est illud ad quod ipse uerus deus et homo et filius tuus effectus est: hoc autem non nisi propter reconciliationem mundi ad ipsum: siquidem deus erat in christo mundum sibi reconcilians. Et ut ad unum dicat: uenit filius hominis quem re: et saluum facere quod perierat. Sicut ipsemet

dixit. Et item apostolus. Fidelis sermo et omni acceptio dignus: quia venit iesus christus in hunc mundum saluos facere peccatores. Iustissimum igitur et dignissimum est ut tu dulcissima dei mater in hoc ipso studiose ac vigilanter intendas. videret propter quod tibi tantus honor accreuit et gloria: ut dei mater sis reginaque mundi et dei. Hoc autem nullus fidelium ignorat esse recollectionem et salutem peccatorum. In hoc igitur intendat pietas et dulcedo tua deuotissimis / gratiosissimis et semper efficacissimis precibus: et supplicationibus tuis. Frustra namque clamabimus ad ipsum / te tacete. quoniam voces nostre nulle erunt coram eo / vel apud ipsum: si tue nobis defuerint: imo si tuis adiute non fuerint. Aboueatur ergo te gloria dei mater benignissima: misericordia tua que maior incogitabilior est omnibus virtutibus meis et peccatis. Absit a te dulcissima dei mater: ut plus possint apud te contra me vitia mea et peccata: quam possit misericordia tua pro me. Absit ut clamor eorum que implacabiliter semper odisti: preualeat clamori meorum obstruat aures misericordie tue. Absit ut omnia mala mea licet tota et tanta sint possint obstruere os sacratissimum tuum: et labia tua in quibus tanta gratia infusa est: contempserit vel prohibere ne loquat pro me. Absit ut possit suspendere te a tam salubri officio pietatis tue quo et aduocata es et mediatrix hominum: post filium tuum spes unica: et refugium tutissimum miserorum. Et ne allegaueris iniusticia qua indignissimum me consteoz omni auxilio pietatis tue: et omni respectione misericordie tue. Non enim phas est ut allegas pro iusticia contra me vel contra quemcumque alium: hoc enim est stare te pro iusticia: contra misericordiam: cui certissimum est et totum quo polles gratie: et totum quo fulges glorie: ut illud precellentissimum omnium videlicet: quod es mater dei te debere misereri. Absit a te igitur piissima dei mater ut vel in modico vel stes vel alleges: non enim hoc debes iusticie: ut villo modo dorum obsistas vel misericordie benedicti filij tui: ex qua sunt tibi quibuscumque predita es bona: vel misericordie proprie tue: videlicet que super omnia bona tua alia glorificat. Hec enim est: pro qua maxime matrem deite esse demonstras: et potissimum peccatoribus et miseris: qui pro veniaz et gloriam quas eis impetras: incessanter matrem dei te esse cognoscunt euidenter. Nulla enim creatura et tota et tanta et talia impetrare possit: apud benedictum filium tuum miseris: quanta tu apud ipsum impetras eis deus. In quo proculdubio non tanquam ancilla sua: que indubitan-

ter es: sed tanquam matrem verissimam te honorat. Amplius alijs matribus assimilari debet filij: te autem gloriosa domina decet assimilari benedictio filio tuo: et potissimum in ea virtute pro quam se fecit filium tuum: et te matrem suam. Hec autem est misericordia: propter hoc in misericordia es eidem filio. Recede igitur est ut tota te possideat misericordia: et propter hoc nihil potes contra illam etiam de iusticia: ne steteris igitur pro iusticia contra illam. Et propter hoc ne allegaueris illam contra me: qui soli misericordie tue post filium tuum unitor: spesque mea post illum totaliter in ipsa posui atque fixi. Ne allegaueris dulcissima dei mater: peccata mea contra me: qui misericordiam tuam allego contra ea. Absit ut stent in iudicio peccata mea contra misericordiam tuam: que omnibus virtutibus et peccatis super omnem cogitatum: fortior est atque potentior. Absit ut reminiscaris ipsorum: de qua seruus tuus ille deuotissimus scilicet beatus Augustinus de te loquens dixit. Quia quotiens de peccatis agit nullam inquit pro: sus de itemerata dei genitrice volo fieri mentionem. Absit ut peccata vel alia audacia habeant apud te: que ad hoc et propter hoc mater dei effecta es: ut peccata tollerent et exterminarent. Auerte igitur aures misericordie tue a clamore ipsorum: et inclina eas ad clamorem meum. Absit a peccatis meis ista potestas: vix ut aures misericordie tue auertere possint a clamore meo: vel obstruere eas contra illum. Absit ab eis ut eorum possint officium misericordie tue: quod est misereri: prohibere contra me: vel aliquatenus retardare. Absit ut officium filio tuo placatum: et toti mundo tam salutare: tam necessarium / suspendede villo modo possint.

Conuertat se iterum peccator ad patrociniū iesu christi supplicans ut alleget. pro ipso. Ca. XIX

Quissime ad te et
refugio et recurro domine mi iesu christe qui primus es et pro omnibus primatus tenens: in benignitate et misericordia. Primus inquam et maximus incogitabiliter et incogitabiliter / super omnes qui in circuitu tuo sunt: super omnes vices exercitus pulcherrimaz / sublimiuzque miliaz tuaruz: et super omnia seculorum milia: quibus enim et charitate incogitabiliter omnes ardeat: et pietate incogitabiliter defluat: nec scintilla tamen est omnium illorum charitatis ardor: ad caminum seu fornacem inense charitatis qua tu ardes in nos: nec stilla pro modico ad abyssalem illam pietatis tue dulcedinem: quam ostendis et exhibes precantibus et reuertentibus ad te

Capitulum

Quis enim admirari vel etiam cogitare sufficiat
inmensitatem misericordie tue quae homo pro peccatori-
bus factus es: moribusque peccatorum ac placentiis eo-
rum suspendi dignatus es. Et ut ad unum di-
cam. seruus pro omnia misericordie factus es et vena-
le mancipium. ut enim vulgo dicitur cum plenam qua-
sionem in aliquo vult ostendere: dicit indu-
bitanter meus est ad suspendendum / ad dilace-
randum / et ad vendendum. Sic domine misericor-
die: misericordia tua donatione plenissima te posse-
dit. et adhuc possidet. Quia est namque hac serui-
tute / tua nobilissima et hac donatione sua plenif-
sima in te. Et hoc in ipsa purissima sacratissima
que passione et morte tua. Hec enim est que in cru-
ce suspendit te et illi patibulo te affixit. que est
preces que tibi mortem intulit: nisi misericordia tua.
Si enim totus mundus ferrum esset et inde cathe-
ne et vincula fabricate essent minimum capillum
capitis tui vel pilum alium ligare vel tenere non
posset. Cui igitur tanta virtus tantaque potentia /
vix ligandi / tenendi / crucifigendi / occidendi /
attribuenda est: nisi benignissime misericordie tue
per quam sola hec omnia pati pro nobis dignatus es:
et charitati illi per quam nimiam vocat apostolus. que
sic te nobis alligauerat et astrinxerat: ut huius om-
nia pati pro nobis potius velles: quam nos inferna-
li patibulo et morti eterne: gehennalibusque tor-
mentis iustissime cruciandos derelinquere.
Per istos igitur usus: manifestus est misericordiam
tuam in possessione esse omnimode seruitutis.
Et quam iure suo quis iniuste priuari non potest: a te
dico. quam adhuc plenissime possidet te. Et pro-
pter hoc eisdem modis et ad eadem liceret ei uti
adhuc te si opus esset. Verumtamen mors tua vni-
ca sufficientissima fuit pro totius mundi peccatis
propitiatio. et etiam incogitabiliter superabundans:
sicut me tu ipse docuisti: per gratiam tuam et ministe-
rio meo multos alios. Hoc enim testificatus est
apostolus tuus Paulus ex te et parte in epistola ad Hebr-
eos. Quia oblatio consummavit in sempiternum
sanctificator. Et quam quaecumque pietas possidet
pauperum ac miserorum sunt. Necesse est etiam
ex hac causa te esse nostrum. **A**mplius nunquam
non dixit **Esaias**. ix. ex te et parte de te ipso. Paruu-
lus natus est nobis. Et apostolus tuus Paulus ad
Roma. viij. Qui pro proprio filio suo non peperit. sed
pro nobis omnibus tradidit illum. quomodo non etiam
cum illo nobis omnia donauit. Datus igitur es
nobis. et quam dare est suum accipientis facere. **Ro-**
ster. i. ius nostrum et possessio factus es. Propter
hoc per spiritum tuum dicebat **Dauid**. Benedicat nos
deus deus noster. hoc ius et hanc possessionem

insinuando addidit repetitionem huius nominis
deus per pronomen possessiuum: quod est noster. **Et**
autem factus es: ad omnem usum et utilitatem nostre
salutis. Datus enim es nobis in antidotum nos-
tre saluationis: in pabulum nostre refectionis
in sacrificium nostre reconciliationis. in sacra-
mentum nostre sanctificationis. in pugnam
nostre defensionis. in advocatum nostre allega-
tionis. sicut tu ipse testatus es per **Esaiam** dicens.
Ego sum qui loquor iustitiam / et propugnator
sum ad saluandum. loquendo iustitiam in iudi-
cio quod de nobis agit. iustitiam in qua non nos-
tram sed tuam. **Advocatus** noster es / et propu-
gnator es / ad saluandum. fuisti nobis ubi palam
triumphasti in temetipso principatus et pote-
states in agone videlicet victoriosissime pas-
sionis tue ubi fortem diabolum vicisti atque li-
gasti. Datus es nobis et in sponsum nostre fe-
cundationis. tuis enim mundissimis ac castissi-
mis amplexibus. tuoque sacratissimo poculo quod
ad omnem bonum sterilem eram: ad omnem prole-
m gratiarum donorum et virtutum atque ad omnem fructum
bonorum operum secundamur. Datus es nobis
et in precium nostre redemptionis sicut dixisti per
os tui prophete. **Redemptionem** misit dominus pro populo
suo. Datus es et in scutum nostre protectionis: si-
cut promisisti per os ipsius **Dauid** dicens. **Scuto**
circumdabit te veritas eius. Tu enim domine in cir-
citu populi tui: ex hoc nunc et usque in seculum
Datus es nobis in coronam glorie: et tertium ex-
ultationis. pro populo suo. et hoc quidem finaliter. Et in
nouissimo datus es et in magistrum nostre eru-
ditionis: sicut tu ipsemet dixisti in euangelio.
Magister est magister vester christus. **Datus** es
nobis et in iudicem nostre remunerationis: sicut
dixit **Esaias**. ex persona patris clementissimi. **De-**
di eum ducem ac preceptorem gentibus. Datus es
nobis et in lucem spirituales ac salutaris illuminati-
onis: sicut dictum est per eundem **Esaiam**. ab ipso patre
misericordiarum. **Dedi** te in lucem gentium. Datus es
nobis et in regem nostre gubernationis: sicut tu
ipse dixisti per os **Dauid** de te ipso. **Ego** autem
constitutus sum rex ab eo super syon montem
sanctum eius. Datus es nobis et in sacerdotem
sive in pontificem: sicut dictum est ad te ab ipso pa-
tre misericordiarum. Tu es sacerdos in eternum secundum
ordinem melchisedech. ut sis nobis omnibus et
singulis in his que sunt ad deum: ut patet in om-
nibus sacerdotalibus officiis et pontificalibus.
Datus es nobis et in custodem: contra omnes of-
fensiones. insidias ceteraque vniuersa pericu-
la. Datus es nobis et in saluatorem omnimode

saluationis: sicut p̄misit de⁹ pater p̄ prophe-
tam. **C**lamabūt ad dñm de facie tribulantis.
mittet eis saluatore⁹ tē. **R**ecordare dñe mise-
ricordie quia in tot et tantis tanq̄ salutare⁹
v̄sus datus es nobis ⁊ ad omnes illos noster
effectus. **E**t p̄pter hoc cōfidenter peto vt in
om̄ibus istis v̄sibus / v̄rar te in salutē meā. **E**t
vt om̄ia officia ista adimpleas ⁊ exequaris p̄
me. **A**dimple igitur officiū aduocati pro me /
⁊ allega causam meā. **A**peri igitur os sacra-
tissimū tuum / os b̄ndictū / os gratiarū / ⁊ alle-
ga cū th̄miamate ineffabilis suauitatis .i. gra-
tiosissima interpellatiōe tua: tota sanctispiri-
tus apotheca semp̄ flagrantissima. **A**lega istō
incogitabilis flagrantie incensum . deprecare
pro me. te nanq̄ aperiente os illud b̄ndictū ⁊
tu um̄ p̄rome: obmutescēt om̄es accusatores
⁊ aduersarij . te prestante patrocinium cause
mee que cōsurgit ex aduerso . te / stante p̄ me
quis stabit aduersum te . dante vocē gratissi-
mam ⁊ gratiosissimā in cōspectu patris mise-
ricordiarū: vocem in q̄ illam incompatibilē elo-
quijs angelorū . **A**n prebebit pater misericordiarū
aures suas accusatoribus ⁊ aduersarijs
meis . ⁊ auertit illas ab incogitabili placore ⁊
suauitate vocis tue . **A**bsit hoc ⁊ ab im̄sitate
misericordie ipsius / atq̄ amoris inestimabilis quo
diligit te . sed ⁊ q̄ vides iuges offensas meas
quib⁹ iugiter offendi patrē misericordiarū . **P**laca-
eum mihi iugi illo placabilissimo ei⁹ semp̄
acceptissimo: preciosissimi viuificiq̄ corpis ⁊
sanguinis tui sacrificio: quo placasti eū mun-
do in ara crucis: agnus immaculatus: agn⁹ dei
qui tollis peccata mūdi: offerens temetip̄suz
eidem in odore suauitatis pro nobis: vbi pa-
cificasti p̄ sanguinez crucis tue: siue q̄ in celis
siue que in terris sunt . **D**ñe misericordie quāta
deuotione q̄tis gr̄atiā actiōibus: q̄tis piarū
lachrymarū p̄ fluuijs: rememoranda semp̄
recogitāda sunt tā stupēda tanq̄ longe a me-
ritis n̄ris b̄nficia . **E**go at̄ miserrim⁹ atq̄ vilissi-
mus: arido et frigido tenebrosissimoq̄ corde
atq̄ per om̄ia pauperrimo hec in p̄spectu mi-
sericordie tue / v̄trūq̄ tñ recogito dulcissime
redēptor atq̄ misericordissime saluatorq̄ be-
nignissime: dñeq̄ deus mi iesu christe qui nō
solū cause nostre patrocinij: sed etiā dānati-
onis nostre iudicij: pariterq̄ supplicij: stupē-
da ⁊ largitate incogitabili pietatis ⁊ dulcedi-
nis tue suscepisti . **A**lega eaz incessanter: qui
vides accusatores nostros ⁊ aduersarios nō
cessare ab accusationibus nostris die ⁊ nocte

Qui vides q̄tam materiā accusationum eis
dedimus . **E**t ego in plures atq̄ grauior es in
numerabilib⁹ alijs in tot ⁊ tantis vitijs ⁊ pec-
catis cecidi ⁊ quod fere deterius ē: hec om̄ia
stupido ⁊ insensibili ac p̄ om̄ia temerato cor-
de ⁊ audiuim⁹ ⁊ cogitauim⁹ . **D**ñe misericordie pro
istis ipsis delictis interpella: ne prestēt impe-
dimentū miserationis quā peto . dñe misericordie
allega causam meā iusticia ⁊ sanctitate tua: q̄
vides meas nullas eē / qui vides aperte mea
mihi obesse: quod allegari possit . dñe misericordie
Hec potest malignitas aduersarioꝝ meoꝝ:
vt nō cessent die ac nocte ab accusationibus
meis . **P**ossit igitur hoc misericordissima be-
nignitas tua apud te pro me: vt non cesses a
patrocinijs et suffragationibus meis . **D**ñe
misericordie allega causaz meam sapiētia tua: qui
vides insipientias ⁊ ignorācias meas . ⁊ in orā-
do ⁊ in om̄ibus alijs: que ego dñe misericordie alle-
ga eam gratiositate tua: que p̄ semetip̄as solā
sufficit impetrare mihi ⁊ om̄ibus alijs . omnez
veniam . omnez gratiā . omnē gloriā . ⁊ omne
bonum aliud . **E**t rasq̄ istas diuicias dñe mi-
sericordie fac me sentire . ita videlicet vt hec
omnia ⁊ tu mihi impetres . ⁊ eadem ipse lar-
giaris . **D**ñe misericordie non possint omnia mala
mea vitiat peccata . eousq̄ cōtra me . ⁊ p̄ptes-
rea exequaris officium / quod incogitabili pie-
tate suscepisti: **H**oc est aut̄ officiū patroni et
aduocati . **N**ō possint dñe misericordissime eo-
usq̄: vt vel ad punctū hore cessare te faciant
ab interpellādo pro me: ⁊ ab allegatiōe cau-
se mee . alioq̄n ⁊ incessanter ⁊ irreuocabiliter
in perditione ⁊ morte eternā totus dilabor .
Absit vt pl⁹ possint cōtra me om̄ia mala mea
apud te: q̄ misericordia tua p̄ me . absit vt pl⁹ pos-
sint obstruere os b̄ndictum ⁊ sanctissimū tu-
um: quo min⁹ loqueris p̄ me . absit vt possint
suspēdere a patronali officio quod p̄ pctōrib⁹
suscepisti: ⁊ causā illorū allegādā ⁊ agendā co-
ram p̄re misericordiarū suscepisti . absit vt possint
te suspēdere a sacerdotali v̄ p̄tōticali officio:
quo ⁊ temetip̄m obtulisti: hostiā in odore sua-
uitatis ⁊ interpellare nō cesses / sicut aposto-
lus tuus de te loquēs dixit . **Q**ui paret vultui
dei p̄ nobis . **E**t iterū . semp̄ inueniem⁹ inter-
pellādū pro nobis . **D**ñe misericordie tuiple scis et
testis es: q̄ ex modica illa scintilla dilectiōis
quā habeo ad te ⁊ ad om̄es hoies: ⁊ p̄ modi-
ca illa scintilla pietatis quā dedisti i corde meo
q̄stacūq̄ essent vitia ⁊ pctā cuiuscūq̄: qui pe-
teret a me vt orare p̄ illo / vt possent obstrue-

re os meū in pte illa nec suspendere organuz
 vocis mee: qm̄ ozarem pro eo miscōiam tuam
 Absit igit̄ hoc vt possint pctā mea contra me
 apud te: cui⁹ pietatis ⁊ dulcedinis nec nume-
 rus ē nec mensura. **A**mplius non poterunt
 om̄ia vitia ⁊ pctā mea prohibere vel auertere
 quo minus in mortem te traderes pro eis p-
 pitandis. **Q**uō igit̄ poterūt pctā: vt nec eti-
 am apies os tuum sacratissimū p me dñe mi-
 sericordie. **P**erū oderis pctā nostra: euiden-
 ostendisti fidelibus tuis / in ipso crucis tue vi-
 ctoriosissimo mysterio: dum ea morte ipa tua
 mortificari voluisti / vt ea morerent̄. mori di-
 gnatus es: q̄to facilius est tibi dicere pat̄ mi-
 sericordiarū dimitte huic pctōri. **A**mpli⁹ an-
 sum ego magis offensus tibi q̄ ipsi crucifixo-
 res tui eēt. dum te crucifigebant. p̄ ipis dñe
 orasti cum hoc ipi non peterent a te ⁊ dixisti.
Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciūt
Quō igit̄ denegabis mihi: imo vt euidenti⁹
 loquar: q̄no continebit se multitudo visceruz
 tuorū sup me? **A**ut qualiter cōtinebis os bñ-
 dictum tuuz: ⁊ nō apies illud p me: qui nō te
 crucifigo: sed veneroz p gratiā tuā. qm̄ te oro
 ⁊ adoro. ⁊ a te vt possuz ⁊ tu adiuuas. hoc ex-
 posco dñe miscōie iam nō opus est vt moriar
 iterū pro me ⁊ alijs peccatoribus. **S**atis ē no-
 bis ad viuificationē nostrā pijsima interpel-
 latio tua / ⁊ oratio gratiosissima quam expelli
 ⁊ omnino nō exaudiri a patre miscōiarū impos-
 sibile est. **A**dde illi pijsime passioni tue ⁊ mor-
 ti: gratiosissimā interpellationē pro me ⁊ alijs
 pctōribus te inuocantibus. **A**lio qm̄ nō solum
 te inutiliter sed etiam supra modū noxie cru-
 cem ⁊ mortē pro nobis sustinuisti. **E**t viuifica
 illa / saluberrimaq; mors tua: in pnicie morti
 feram nobis vertit̄. **D**ñe miscōie nō sit: nō
 tñ vacua a fructu nostre salutis: sacratissima
 illa mors tua: sed etiam nō pmittas: vt sit no-
 bis in augmentū mortis ⁊ pditionis. **D**ñe mi-
 sericordie nō est opus vt fundas iterū precio-
 sum viuificum sanguinem tuum: in absoluti-
 onem ⁊ sanctificationē nostrā: sufficit nobis
 vt fundas p̄ces flagrantissime suauitatis ⁊ ir-
 reparabilis gratiositatis in conspectu patris
 miscōiarū pro nobis. **A**n denegabis nobis p̄-
 ces rogatus q̄ sanguinē propiū etiā nō roga-
 tus tribuisti. **D**ñe miscōie ne patiaris frustra
 te tot ⁊ tanta fecisse nobis / ⁊ ptulisse p nobis
 ⁊ ne sustineas vllō mō vacua eēt magnifi-
 ca opa miscōie tue. **N**e dimiseris impfectū sa-
 lutis nostre tam gratū tāq; sibi sumptuosum

negociū: cui hoc solum deest ad p̄fectionem con-
 sūmationē siue cōsumatā p̄fectionē: vt aperi-
 as os gratiarū / coram patre miscōiarū p me
 ⁊ alijs redire vt cūq; conantibus. **Q**uod si
 forte dixeris mihi: quia illa beneficia tua ego
 mer mihi irrita feci ⁊ vacua. ⁊ sup̄ prouocauī
 iustissimā iram tuam contra me. verū indubi-
 tanter dicis. **E**t q; prouocauī iram: miscōiam
 peto. vt tu eaz auertas qui solus potes. q̄tū
 tu das ⁊ adiuuas exoro. tu em̄ es os ⁊ par no-
 stra ⁊ ppiciatio pro omnibus peccatis nostris
 sufficiētissima: ⁊ sup̄abundantissima. tu sol⁹ po-
 tes nobis placare patre miscōiarū: ⁊ te ipsuz
 ⁊ sp̄s sanctū. qui solus per temetipm̄ accedis
 ad patre miscōiarū: cui in te solo bñdicto pla-
 cuit. qui in omnibus semp exaudiris ab ipō p
 tua reuerentia.

Cōclusio petitiōis ⁊ affirmatiōis. **Ca. XX**

Quod est hec autez
P concludam. i. cōclusionem huius
 orationis faciā. **E**t dicam interro-
 gans te an velis misereri vel non. **Q**uod si vis
 misereri. vtiq; non posses nisi volēs. inutilis
 imo nulla miscōia tua. cū miscōia eēt non pos-
 sit nisi voluntas miserēdi. **Q**uod si vis misereri
 sicut reuera non solū euidēs sed etiā necessa-
 rium est. **I**nterroga te dñe quibus ⁊ qualib⁹.
Si em̄ nō vis misereri nisi iustis ⁊ intēdo. i. iā
 iustificatis. confidēter dico q; illud non patif
 veritas tua. illis em̄ q̄ iam iustificati sunt: an-
 q̄ iusti eēt misertus es: faciens eis hāc mise-
 ricordiā videlicet vt eos iustificares. anteq̄
 aut iustificarent̄ iusti nō erant. **U**nde igitur
 eis iusticia: nisi de multitudine miscōie tue pre-
 uenētis eos et pdonātis eis iusticiā. **C**ada-
 mistuz igitur ē q; proculdubio misereri vis
 non iustis: et misereri eis potissimū in hoc: q;
 absq; meritis prestas eis vt iusti sint / cuz hoc
 apud te non meruerūt: **I**nterduz aut̄ et illis
 sup̄abundantissime misereri. qui maxime iram
 tuā prouocat. quē admodū misert⁹ es paulo
 apostolo tuo: non solū miscōiam tuā nō que-
 repti / vel etiā curanti. sed etiā iram tuā iustis-
 simā implacabiliter puocati. **D**ū em̄ te perse-
 quere totis studijs ⁊ virib⁹: enitēs extingue-
 re nomē tuū / ⁊ fidē: dū eēt sp̄s minarū ⁊ ce-
 dis in discipulos tuos. magnificētissime eum
 vocasti plenissime auertens eū ab iniusticijs
 suis. p̄fecteq; conuertēs eū ad te / totaliterq;
 iustificans. **Q**uia igitur proculdubio vis

orari a pctōribus postulātib⁹ misericōiam tuaz qua indigent: hoc autē maxime ex gratia iustificationis. **U**is igit̃ vt pctōres a te petāt istā misericōiam. **E**t hoc ip̃m tu inspiras eis: et prero gas: vtz vt petant a te misericōiam: qua liberē tur atq; mūdēt a miserijs vitorū suozum et peccatorū. **Q**ua ppter manifestū est te velle peccatoribus misereri: et potissimū illis qbus hoc p̃rogas et p̃largiris: videlicet vt hoc desiderent querāt et petant a te. **Q**uia igit̃ de illis ego sū vn⁹: miseri vis et mihi: misere igit̃.

Excusatio proprie infirmitatis. La. XXI

Quod si dixeris

Quod mihi: quia illis misereri vis / qui toto corde hoc exposcūt a te: mihi x̃o / et si milibus meis quozū tam exigue / tam exiles tam aride / tam frigide / tam tenebrose sunt p̃ces: nō vis misereri: hoc est misericōiam impendere / quā sic petimus: **R**ūdeo tibi in hoc dñe misericōie: quia nemo orat te ex toto corde: nisi cui⁹ totum cor iam occupasti et repleuisti: et ppter hoc totū cor illius iam possides. totūq; traxisti ad te. **Q**ua ppter totū ip̃m liberaisti: a peccatis et vitijs: qua ppter totū iustificasti totū tua iusticia repleuisti. **A**mplius q̃ toto corde orat te: toto corde concupiscit / et desiderat te: qua ppter toto cordē amat et diligit te. **Q**ualiter em̃ totū cor ei⁹ inflāmares cōcupiscentijs tuis et desiderijs: nisi in illud iā missiles ignē spūs sancti: quē venisti mittere in terrā. **E**t de quo dixisti: qd volo nisi vt accendatur. **A**mplius si ppter hoc nō velle misereri qm̃ exiguit et exiliter / arideq; et frigide exoraris vt miserearis. **S**i hāc causam dignā et iustā iudicas / p̃hibitiōis tue misericōie: q̃ iustificas quos vis. **N**ō igit̃ vis misereri: quoniā ista causa nec amoueri / nec auerti potest p̃ ipsos pctōres: p̃fectio em̃ ofonis: quod est dicere p̃ quaz tibi merito placeat ofo eousq; vt eam exaudias: donū inestimabile ē miseri cordie tue. **Q**ua ppter inde solūmō nō exaudis h̃mōi debiles et iualidas ofones: quia desunt eis p̃fectiōes: que sunt dona magnifica soli⁹ misericōie tue. **U** igit̃ si p̃donas / vt sic exoraris: p̃culdubio nō vis misereri: quēadmodum exposceris. **E**t intendo / non vis largiri qd postularis: qua ppter vtz ē qd p̃dixi: qz p̃culdubio nō vis misereri peccāibus qb⁹ non das vt toto corde te p̃cent: et ppter hoc non vis misereri pctōrib⁹: cū nunq; pctōrib⁹ hoc

largiris: vt te ex toto corde orent. **N**ō em̃ possibile est cor pctōris totaliter exorare te: et simul esse cor pctōris: quēadmodū nō ē possibile vt totū sit plenū gr̃a deuotionis et ofonis: et ex pte pctis et vitijs occupatū. **Q**ua ppter manifestū est: quia vis orari a pctōrib⁹: et vis offerri tibi ofones eozū. **N**ō autē vis offerri tibi eas frustra vel in vacuū: vis eas igit̃ exaudire. **A**mplius qua confidentia petit ois ecclesia scōz et dicit: **L**ouerte nos deus salutaris noster: et auerte irā tuā a nobis. **N**ō em̃ puerus est: qui conuerti petit: neq; ab offensa est: q̃ irā suā a se auerti p̃cat. **H**ec autē est ofo / quā ab ip̃o spirituscō tuo edocta ē ecclesia tua / et facere et offerre tibi. **N**ō autē orat te sic ecclesia tua insipienter: neq; ita vt tibi displiceat ista eius ofo. **O**rarī igit̃ a pctōrib⁹ vt eos conuertas: et ab infestis: vt ab eis irā tuaz auertis in dubitanter placet tibi. **Q**uicqd autē placet tibi vt petat a te: p̃culdubio placet et tibi: vt et id largiaris petenti: p̃fertim si ip̃m largiri tibi cedat ad gloriā et honorē: petenti x̃o expediat ad salutem. **N**ihil autē te ip̃o teste: ad maiorem cedit tibi gloriā. **N**ihil petentibus magis ad salutē: q̃ p̃uerti ad te: expedit et auerti irā tuam ab eis. **H**ec ē igit̃ cōfirmatio cause mee corā te: hec firmitas ptis mee / vtz benignitas misericōie tue: qua nō dubito te velle misereri pctōrib⁹ / misericōiam tuā petentib⁹ / atq; desiderantibus: vt eis des / eozq; adiuues / querentib⁹. **E**st et hec alia firmitas et confirmatio ptis mee: q̃ tu ipse aduocatus es et p̃pitiatio: qui es et iudex me⁹. **E**t ppter h̃ nō ē possibile vt patiaris cām meā piclitari / in manibus tuis. **A**puđ hoīes em̃ nō ē possibile vt aduocat⁹ fidelis et iust⁹: p̃mittat piclitari causaz cui⁹ patrociniū suscepit. **E**t ē tertia firmitas / et p̃firmatio cause mee: qz scio te nec velle vinci / nec posse. **H**ec ē possibile te succūbere in iudicio: q̃ ppter nō ē possibile: vt ego cadam a cā mea te p̃stante ei patrociniū: et allegari illā: nec et tu ip̃e (qd etiā cogitatu nephās ē) vinci videaris. **E**t est q̃rta firmitas et cōfirmatio ptis mee: qz ip̃a allegatio tua sufficiētissima: p̃ ofo ē vrgentiſſima: qz om̃imode irrefragabilis p̃suasio ad obtinendā sententiā absolutiōis / et liberationis mee. **A**bsit em̃ ab abyſſali illa sapiētia tua / et gratiositate incogitabili: vt allegatiōi tue resistat ab accusatoribus et aduersarijs meis: vel vt p̃tra eū p̃nūciat vel a te ip̃o vel alio iudice iustissimo. **E**t intendo vel a te: vel a p̃fe misericōiaz. **E**t q̃nta fir-